Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (neljas koda laiendatud koosseisus)

7. detsember 2022*

Majandus- ja rahapoliitika – Krediidiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve – Direktiivi 2013/36/EL artikkel 22 – EKP vastuväide krediidiasutuses olulise osaluse omandamisele – Hindamisaja alguskuupäev – EKP sekkumine menetluse algfaasis – Kavandava omandaja finantsstabiilsuse kriteerium ja usaldatavusnõuete täitmise kriteerium – Omandamisele esitatava vastuväite mõistlik alus ühest või mitmest hindamiskriteeriumist lähtudes – Kodukorra artikkel 106 – Taotlus kohtuistungi korraldamiseks, mida ei ole põhjendatud

Kohtuasjas T-330/19,

PNB Banka AS, asukoht Riia (Läti), esindaja: advokaat O. Behrends,

hageja,

versus

Euroopa Keskpank (EKP), esindajad: C. Hernández Saseta, F. Bonnard ja V. Hümpfner,

kostja,

keda toetab

Euroopa Komisjon, esindajad: D. Triantafyllou, A. Nijenhuis ja A. Steiblytė,

menetlusse astuja,

ÜLDKOHUS (neljas koda laiendatud koosseisus),

nõupidamiste ajal koosseisus: koja president S. Gervasoni (ettekandja) ning kohtunikud L. Madise, P. Nihoul, R. Frendo ja J. Martín y Pérez de Nanclares,

kohtusekretär: E. Coulon,

arvestades menetluse kirjalikku osa,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: inglise.

otsuse

1 Hageja PNB Banka AS palub ELTL artikli 263 alusel esitatud hagis tühistada otsus, mis tehti teatavaks 21. märtsi 2019. aasta kirjaga ja millega Euroopa Keskpank (EKP) otsustas esitada vastuväite tehingule, mis seisneb B-s olulise osaluse omandamises (edaspidi „vaidlustatud otsus“).

I. Vaidluse taust

2 Vaidlustatud otsuse tegemise kuupäeval oli hageja Lätis asutatud vähem oluline krediidiasutus nõukogu 15. oktoobri 2013. aasta määruse (EL) nr 1024/2013, millega antakse Euroopa Keskpangale eriülesanded seoses krediidiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve poliitikaga (ELT 2013, L 287, lk 63), artikli 6 lõike 4 tähenduses. Seetõttu kuulus ta Finanšu un kapitāla tirgus komisija (finants- ja kapitaliturgude komisjon, Läti; edaspidi „FKTK“) otsese usaldatavusnõuete täitmise järelevalve alla.

3 CR oli hagi esitamise ajal hageja peamine aktsionär.

4 Hageja sõnul esitas CR 2017. aasta augustis Ühendkuningriigi ametiasutusele kaebuse korruptsioonitegude kohta, mille olevat toime pannud Latvijas Banka (Läti keskpank) president A. Nimetatud korruptsiooniteod seisnesid A katsetes saada tänu mõjule, mis tal FKTK üle oli, CR-ilt altkäemaksu.

5 Hageja ning CR ja teised tema pereliikmed, kes on hageja aktsionärid, algatasid 12. detsembril 2017 Rahvusvahelises Investeeringuvaidluste Lahendamise Keskuses (ICSID) Läti Vabariigi vastu vahekohtumenetluse 24. jaanuaril 1994 Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi ning Läti Vabariigi vahel sõlmitud investeeringute edendamise ja kaitse lepingu alusel.

6 Hageja sõnul esitas CR 2017. aasta detsembris Läti ametiasutusele eespool punktis 4 nimetatud korruptsioonitegude kohta kuriteoteate.

7 A peeti 17. veebruaril 2018 kinni pärast seda, kui Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojs (korruptsiooni ennetamise ja tõkestamise büroo, Läti; edaspidi „KNAB“) oli alustanud tema suhtes 15. veebruaril 2018 kohtueelset kriminaaluurimist. Uurimise esemeks olid korruptsioonikahtlustused seoses usaldatavusnõuete täitmise järelevalve menetlusega muu Läti panga kui hageja suhtes. A vabastamisel kohaldas KNAB 19. veebruari 2018. aasta otsusega A-le mitut kriminaalmenetluse tagamise vahendit, sealhulgas keeldu täita Läti keskpanga presidendi ametikohustusi.

8 Eespool punktis 7 nimetatud uurimise eest vastutav prokurör esitas 28. juunil 2018 A-le süüdistuse. Süüdistusakt, mida täiendati 24. mail 2019, sisaldas kolme süüdistuspunkti. Esimene süüdistuspunkt puudutas seda, et 2010. aastal nõustus A ühe teise Läti panga kui hageja nõukogu esimehe poolt altkäemaksu pakkumisega ja võttis altkäemaksu vastu, andes selle eest nõu, kuidas see pank saaks hoida kõrvale FKTK järelevalvest, ega osalenud FKTK koosolekutel, millel arutati nimetatud panga järelevalvet puudutavaid küsimusi. Teine süüdistuspunkt puudutas esiteks seda, et pärast 23. augustit 2012 nõustus A sama panga nõukogu aseesimehe poolt altkäemaksu pakkumisega, mille vastutasuna pidi ta andma nõu, kuidas saavutada FKTK poolt selle panga tegevusele seatud piirangute tühistamine ja hoida ära muud piirangud, ning teiseks seda, et ta

võttis vastu pool sellest altkäemaksust. Kolmas süüdistuspunkt puudutas rahapesu, mille eesmärk oli varjata teises süüdistuspunktis nimetatud altkäemaksule vastava A-le antud raha päritolu, ülekandeid ja omandit.

9 Hageja teatas 1. oktoobril 2018 FKTK-le oma kavatsusest omandada otseselt oluline osalus ühes teises Läti krediidiasutuses B (edaspidi „sihtpank“) ning ületada selles äriühingus 50% kapitalist ja hääleõigustest. Samal päeval teatas CR FKTK-le oma kavatsusest omandada kaudselt – oma osaluse kaudu hageja kapitalis – oluline osalus sihtpangas.

10 FKTK teatas 3. oktoobril 2018 hagejale, et ta peab tema teadet puudulikuks ega jätka selle hindamist. Järgmisel päeval palus ta hagejal esitada lisateavet.

11 Teised kaudset osalust kavandavad omandajad peale CR-i, eelkõige CT, teatasid 19. oktoobril 2018 FKTK-le oma kavatsusest omandada kaudselt oluline osalus sihtpangas.

12 Hageja esitas 19. ja 22. oktoobril 2018 FKTK-le lisateavet, sealhulgas äriplaani.

13 FKTK teatas 30. oktoobril 2018 hagejale, et esitatud andmed on puudulikud ja et ta ei jätka hindamisprotsessi. Järgmisel päeval nõudis ta lisateavet.

14 Kavandavad omandajad esitasid nõutud lisateabe, sealhulgas ajakohastatud äriplaani, 1. ja 20. novembril 2018.

15 FKTK teatas 23. novembril 2018 kavandavatele omandajatele, et on teated kätte saanud, et teated on täielikud ja et neid hinnatakse 60 tööpäeva jooksul.

16 FKTK nõudis 15. ja 18. jaanuaril 2019 hagejalt ja CR-ilt lisateavet. Ta peatas hindamisaja kuni asjaomase teabe saamiseni, kuid mitte kauem kui 13. veebruarini 2019.

17 Hageja ja CR esitasid 12. ja 13. veebruaril 2019 lisateavet.

18 FKTK kinnitas 15. veebruari 2019. aasta kirjas esitatud teabe kättesaamist ja teatas kavandavatele omandajatele, et hindamisaeg lõpeb 22. märtsil 2019.

19 Euroopa Kohus tühistas 26. veebruari 2019. aasta kohtuotsusega Rimšēvičs ja EKP *vs.* Läti (C-202/18 ja C-238/18, EU:C:2019:139) KNABi 19. veebruari 2018. aasta otsuse osas, milles see keelab A-l täita Läti keskpanga presidendi ametikohustusi. Ta leidis, et Läti Vabariik ei ole tõendanud, et Läti keskpanga presidendi ametist vabastamine põhines piisavatel kaudsetel tõenditel selle kohta, et A on toime pannud tõsise üleastumise Euroopa Keskpankade Süsteemi ja EKP põhikirja artikli 14.2 teise lõigu tähenduses.

20 Samal päeval tegi FKTK otsuse nr 45/2019, milles kohustati hagejat järgima individuaalsel ja konsolideeritud alusel 12% suurust kogukapitalinõuet usaldatavusnõuete täitmise järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessis (edaspidi „SREPi kogukapitalinõue“).

21 FKTK esitas 1. märtsil 2019 EKP-le määruse nr 1024/2013 artikli 15 lõike 2 tähenduses ettepaneku otsuse kohta olla kavandatavale omandamisele vastu.

22 EKP palus 7. märtsi 2019. aasta kirjas, et kavandavad omandajad esitaksid otsuse ettepaneku kohta oma märkused.

23 Hageja ja CR esitasid 14. märtsi 2019. aasta kirjas oma märkused.

24 EKP tegi 21. märtsi 2019. aasta kirjaga kavandavatele omandajatele vaidlustatud otsuse teatavaks. Selle otsusega esitas ta vastuväite oluliste osaluste omandamisele ja järgmiste künniste ületamisele:

– 30% kapitalist ja hääleõigustest kuulub kaudselt CR-ile ja teistele isikutele, kes tegutsevad kooskõlastatult sihtpangas kaudset osalust kavandavate omandajatena;

– 50% kapitalist ja hääleõigustest kuulub otseselt hagejale kui sihtpangas otsest osalust kavandavale omandajale.

25 EKP lisas vaidlustatud otsusele oma vastuse märkustele, mille hageja ja CR olid esitanud oma 14. märtsi 2019. aasta kirjas (edaspidi „vastus märkustele“).

26 Esiteks, mis puudutab kavandavate omandajate finantsseisundi tugevuse kriteeriumi, siis märkis EKP, et seda kriteeriumi tuleb pidada täidetuks, kui on tõendatud, et kavandaval omandajal ei ole mitte ainult suutlikkus kavandatavat omandamist rahastada, vaid ka suutlikkus säilitada prognoositavas tulevikus kindel finantsstruktuur, mis puudutab ühtaegu nii kavandavat omandajat kui ka sihtpanka.

27 EKP leidis ühelt poolt, et hagejal olid vahendid, mis võimaldavad tal sihtpanga aktsiaid osta. Ta tuvastas siiski, et hagejal oli tekkinud oluline puhaskahjum. Ta leidis, et hagejal oli suur krediidirisk, sealhulgas 47% viivislaenude osakaal 2018. aasta keskpaigas, ja omavahendite tase oli madal. Ta rõhutas eelkõige, et hageja omavahendite suhtarvud kujutavad endast üldise kapitalinõude rikkumist. Ta lisas, et 2018. aasta lõpus rikkus hageja suurtele riskidele kohaldatavaid nõudeid mitme vastaspoole suhtes. Ta märkis, et CR-i puhul eiras hageja seotud pooltega tehtavatele tehingutele kohaldatavaid piirmäärasid. Ta leidis, et hageja ei ole suuteline andma sihtpangale vajaduse korral finantstoetust.

28 Teiselt poolt leidis EKP, et kaudset osalust kavandavad omandajad, kes kaudselt kontrollisid sihtpanka ja uut, pärast kavandatud omandamist loodavat konsolideerimisgruppi (edaspidi „uus konsolideerimisgrupp“), ei ole suutelised sihtpangale ja uuele konsolideerimisgrupile piisavat finantstoetust andma. Ta tõdes, et CR, kes on hageja peamine aktsionär, ei deklareerinud muid rahalisi vahendeid kui tema osalus hagejas hinnangulise väärtusega 13,6 miljonit eurot, mida tuli vähendada hageja suhtes võetud kohustuste ehk 11,8 miljoni euro võrra. Tema hinnangul näitas kavandavate omandajate esitatud äriplaan, et uuel konsolideerimisgrupil on madal omavahendite tase. Ta tõdes, et uue konsolideerimisgrupi koguomavahendite suhtarv ei võimalda täita hagejale konsolideerimisgrupi tasandil praegu kohaldatavat üldist kapitalinõuet. Üldiselt leidis ta, et uue konsolideerimisgrupi omavahendite tase ei ole asjakohane, arvestades seda, et sellel konsolideerimisgrupil on kõrge riskitase ja et tõenäoliselt on vaja tulevasi kapitalisüste.

29 Peale selle leidis EKP, et esineb tõsiseid kahtlusi seoses kaudset osalust kavandavate omandajate tegeliku tahtega sihtpanka vajaduse korral toetada. Ta märkis, et kaudset osalust kavandavatel omandajatel ei ole kindlat ja tagasivõetamatut kohustust sellist toetust anda. Samuti võttis ta arvesse, et hagejale pole viimasel ajal piisavalt rahalist toetust antud.

30 EKP järeldas, et finantsseisundi tugevuse kriteerium ei ole täidetud.

31 Teiseks, mis puudutab kriteeriumi, et krediidiasutus suudab täita usaldatavusnõudeid, siis leidis EKP, et seda suutlikkust tuleb hinnata mitte ainult sihtpanga tasandil, vaid ka uue konsolideerimisgrupi tasandil. Ta lisas, et tähelepanu ei peaks olema suunatud mitte ainult kavandatava omandamise hetkel, vaid ka pärast seda omandamist olevale seisule.

32 EKP leidis, et kuigi kavandataval omandamisel ei oleks kohest negatiivset mõju sellele, kas ainult sihtpank täidab omavahendite ja likviidsuse nõudeid individuaalsel tasandil, ei vastaks uus konsolideerimisgrupp tõenäoliselt omavahendite nõuetele nii algstsenaariumi puhul kui ka kavandavate omandajate esitatud äriplaani negatiivse stsenaariumi korral. Nimelt, kui oletada, et uuele konsolideerimisgrupile kohaldatav SREPi kogukapitalinõue ei ole madalam sellest, mida kohaldati hagejale 2018. ja 2019. aastal, eiraks uus konsolideerimisgrupp kohaldatavat üldist kapitalinõuet.

33 EKP tuvastas ka, et sihtpank oli eelnenud kahe aasta jooksul saanud märkimisväärset kahjumit. Ta märkis, et FKTK oli algatanud 26. veebruaril 2018 haldusmenetluse seoses sihtpanga puudustega sisekontrollisüsteemis ja rahapesuvastase võitluse valdkonnas. Ta leidis, et uuel konsolideerimisgrupil on kõrge riskiprofiil ning et võis mõistlikult eeldada, et nimetatud konsolideerimisgrupile kohaldatav SREPi kogukapitalinõue on kõrgem, kui äriplaani algstsenaariumis ette nähtud tasemed.

34 EKP leidis, et see algstsenaarium oli liialt optimistlik, kuna see nägi ette väga kiiresti kasumisse jõudmise ja kasumi suurenemise. Ta rõhutas, et äriplaan ei andnud mingit üksikasjalikku ja veenvat teavet tähtaegade kohta, mis on vajalikud kasumiläve ja sellise kasumitaseme saavutamiseks aasta jooksul.

35 EKP märkis, et kavandavad omandajad olid esitanud mitu ebasoodsat stsenaariumi. Ta tõdes, et kõige ebasoodsama stsenaariumi korral jäävad sihtpanga tegevuskulud samale tasemele ning et FKTK määrab viimasele rahapesuvastase võitlusega seotud haldusmenetluses 1,5 miljoni euro suuruse trahvi. Selle stsenaariumi korral tekib võrreldes 2019. aasta üldise kapitalinõudega täiendav omavahendite puudujääk. EKP leidis, et need ebasoodsad stsenaariumid olid realistlikumad kui algstsenaarium ja näitasid uue konsolideerimisgrupi omavahendite ebapiisavat taset.

36 EKP leidis, et seetõttu ei vasta uus konsolideerimisgrupp tõenäoliselt kohaldatavatele omavahendite nõuetele.

37 EKP leidis, et uus konsolideerimisgrupp seisab silmitsi hagejalt üle kanduvate probleemidega, see tähendab krediidiriski kõrge tasemega ja riskide kontsentreerumise piirmäärade ületamisega. Ta eeldas, et hageja krediidiriski püsimine kõrgel tasemel mõjutaks uue konsolideerimisgrupi omavahendite puudujäägi riski. Ta leidis, et ebasoodsate stsenaariumide kohaselt jätkuvad hageja riskide kontsentreerumise piirmäärade rikkumised.

38 Lõpuks leidis EKP, et hageja ja sihtpanga juhtimise ja sisekontrolli nõrkusi, eelkõige mis puudutab rahapesu ennetamist, ei olnud äriplaanis käsitletud ja et ei ole põhjust arvata, et uue konsolideerimisgrupi moodustamine võimaldaks need puudused kõrvaldada.

39 EKP leidis üldiselt, et kavandavate omandajate strateegia sihtpanga suhtes ei ole selge. Ta leidis, et kavandavad omandajad olid esitanud vaid väga piiratud teavet kavandatava ühinemise kohta, mis pidi hõlmama kuni 18 kuu pikkust perioodi, ja uue konsolideerimisgrupi korralduse kohta kuni

ühinemise lõpuleviimiseni. Ta märkis, et see ebaselgus kajastub äriplaani halvas kvaliteedis seoses kavandatud meetmete sidususe, loetavuse ja kavandatud tegevuste kirjeldusega, mis suurendab kahtlusi kavandatava omandamise üldise usaldusväärsuse suhtes.

40 EKP tõdes, et kavandatav omandamine ei saa viia uue elujõulise pankade konsolideerimisgrupi loomiseni, eriti kuna meetmed, mis tagavad sellise tehingu edu, ei olnud piisavalt üksikasjalikud ega veenvad. Ta leidis, et uut konsolideerimisgruppi kahjustaks jätkusuutmatu ärimudel, kahest ühendatavast üksusest pärinev nõrk juhtimis- ja sisekontrollisüsteem ning ebaselge strateegia nende probleemide lahendamiseks, samuti oleks tema omakapitali tase madal, mille tõttu esineks suur risk, et rikutakse usaldatavusnõudeid. Ta leidis, et sõltumata kavandatavast ühinemisest ja võttes arvesse üksnes sihtpanka, mõjutaks kavandatav omandamine negatiivselt selle panga suutlikkust kõrvaldada oma praegused puudused.

41 Seejärel leidis EKP, et usaldatavusnõuete täitmise kriteerium ei olnud samuti täidetud.

42 EKP jõudis järeldusele, et kuna ei kavandava omandaja finantsstabiilsuse kriteerium ega usaldatavusnõuete täitmise kriteerium ei olnud täidetud, siis esitab ta kavandatavale omandamisele vastuväite, analüüsimata seda omandamist muude, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiivi 2013/36/EL, mis käsitleb krediidiasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediidiasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ (ELT 2013, L 176, lk 338), artikli 23 lõikes 1 – nagu see on üle võetud Läti õigusesse – ette nähtud kriteeriumide alusel.

43 Hageja, CR ja CT esitasid käesolevas asjas hagiavalduse, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 31. mail 2019.

II. Pärast hagi esitamisest ilmnenud asjaolud

44 EKP järeldas 15. augustil 2019, et hageja on maksejõuetu või jääb tõenäoliselt maksejõuetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2014. aasta määruse (EL) nr 806/2014, millega kehtestatakse ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediidiasutuste ja teatavate investeerimisühingute kriisilahenduseks ühtse kriisilahenduskorra ja ühtse kriisilahendusfondi raames ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1093/2010 (ELT 2014, L 225, lk 1), artikli 18 lõike 1 punkti a tähenduses. Samal päeval otsustas Ühtne Kriisilahendusnõukogu (SRB) mitte võtta hageja suhtes vastu kriisilahendusskeemi selle määruse artikli 18 lõike 1 tähenduses.

45 FKTK palus 22. augustil 2019 Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesal (Riia linna Vidzeme piirkonna kohus, Läti) tunnistada hageja maksejõuetuks.

46 Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa (Riia linna Vidzeme piirkonna kohus) tunnistas 12. septembril 2019 hageja maksejõuetuks. Ta nimetas pankrotihalduri, kes vastutab maksejõuetusmenetluse eest (edaspidi „pankrotihaldur“), ja andis talle üle kõik hageja ja tema juhatuse volitused. Ta jättis rahuldamata hageja juhatuse taotluse jätta kehtima hageja esindamise õigused hagi raames, mis oli 15. augustil 2019 esitatud EKP hinnangu peale, milles tuvastati hageja maksejõuetus või tõenäoline maksejõuetuks jäämine, SRB samal päeval tehtud otsuse peale mitte võtta hageja suhtes vastu kriisilahendusskeemi ja FKTK otsuse peale algatada maksejõuetusmenetlus. Nimetatud kohus lisas, et see ei välista võimalust, et hageja juhatus võib esitada eraldi taotluse pankrotihaldurile seoses esindusõigustega eriülesannete täitmisel.

47 FKTK palus 12. septembril 2019 EKP-l hageja tegevusluba kehtetuks tunnistada.

48 Üldkohtu kantseleisse 25. oktoobril 2019 saabunud hagiavalduses (kohtuasi T-732/19) palusid hageja ja teised hageja aktsionärid või potentsiaalsed aktsionärid tühistada SRB 15. augusti 2019. aasta otsus mitte võtta hageja suhtes vastu kriisilahendusskeemi.

49 A lõpetas 21. detsembril 2019 Läti keskpanga presidendi ametikohustuste täitmise.

50 Üldkohtu kantseleisse 29. jaanuaril 2020 saabunud hagiavalduses (kohtuasi T-50/20) palus hageja tühistada EKP 19. novembri 2019. aasta otsus, millega keelduti kohustamast pankrotihaldurit lubama hageja juhatuse volitatud advokaadil siseneda hageja ruumidesse, tutvuda hageja valduses oleva teabega, kasutada tema personali abi ja tema vahendeid.

51 EKP tunnistas 17. veebruaril 2020 hageja tegevusloa kehtetuks. See kehtetuks tunnistamine jõustus järgmisel päeval.

52 Hageja esitas selle otsuse peale hagi, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 27. aprillil 2020 (kohtuasi T-230/20).

III. Menetlus ja poolte nõuded

53 EKP esitas 10. septembril 2019 Üldkohtu kantseleisse kostja vastuse.

54 Euroopa Komisjon esitas EKP nõuete toetuseks käesolevasse menetlusse astumise avalduse, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 20. septembril 2019. Üldkohtu neljanda koja president rahuldas 28. oktoobri 2019. aasta kohtumäärusega komisjoni menetlusse astumise avalduse.

55 Komisjon esitas 4. novembril 2019 Üldkohtu kantseleisse menetlusse astuja seisukohad.

56 Neljanda koja president otsustas 28. aprillil 2020 Üldkohtu kodukorra artikli 69 punkti d alusel menetluse peatada kuni Üldkohtu otsuse kuulutamiseni kohtuasjas T-50/20. Üldkohus tegi selles kohtuasjas lahendi 12. märtsi 2021. aasta määrusega PNB Banka *vs.* EKP (T-50/20, EU:T:2021:141) ning menetlus käesolevas kohtuasjas jätkus sellest päevast alates.

57 Hageja, CR ja CT taotlesid 28. aprillil 2021 ja seejärel 28. juunil 2021 menetluse peatamist seniks, kuni Euroopa Kohus on teinud otsuse kohtuasjas C-321/21 P, mis puudutab 12. märtsi 2021. aasta kohtumääruse PNB Banka *vs.* EKP (T-50/20, EU:T:2021:141) peale esitatud apellatsioonkaebust. Neljanda koja president otsustas 20. mail 2021 ja seejärel 6. augustil 2021 pärast EKP ärakuulamist menetlust mitte peatada.

58 Hageja esindaja teatas 8. juuli 2021. aasta kirjas Üldkohtule, et ta CR-i ja CT-d enam ei esinda. Üldkohus (neljas koda) otsustas 21. detsembri 2021. aasta määrusega kodukorra artikli 131 lõike 2 alusel, et käesolevas asjas pole enam vajadust teha otsust CR-i ja CT-d puudutavas osas.

59 Viimaseks repliigi esitamise tähtajaks määrati 30. september 2021. Hageja ei esitanud määratud tähtaja jooksul repliiki.

60 Hageja palub Üldkohtul:

– tühistada vaidlustatud otsus;

– mõista kohtukulud välja EKP-lt.

61 EKP, keda toetab komisjon, palub Üldkohtul:

– jätta hagi põhjendamatuse tõttu rahuldamata;

– mõista kohtukulud välja hagejalt.

IV. Õiguslik käsitlus

A. Hageja nimel hagi esitanud esindaja volituse olemasolu

62 Kodukorra artikli 51 lõikes 3 on sätestatud, et kui pool, keda advokaadid esindavad, on eraõiguslik juriidiline isik, peavad advokaadid esitama kohtukantseleile selle isiku antud volikirja.

63 Toimikus on hageja juhatuse esimehe 5. märtsil 2019 antud volikiri (lisa A.2).

64 Hageja väidab, et pankrotihaldur keeldus lubamast tema esindajaks määratud advokaadil tutvuda tema dokumentidega, siseneda tema ruumidesse ning kasutada tema personali abi ja tema vahendeid. Ta esitas Üldkohtu küsimusele 13. märtsil 2020 antud vastuses pankrotihalduri 16. septembri 2019. aasta kirja, milles oli märgitud, et tema advokaat peab esiteks „esitama [pankroti]haldurile kirjaliku aruande [õigusteenuste osutamist käsitleva] lepingu täitmise kohta, milles on üksikasjalikult märgitud [hagejalt] saadud juhised, [advokaadi] ülesanded ning kas töö on tõesti on käimas“, teiseks „teavitama [pankroti]haldurit […] maksetest“, kolmandaks „hoiduma ilma eelnevalt [pankroti]halduriga konsulteerimata igasugusest tegevusest [hageja] nimel, eelkõige lõpetama [hagejale] tasuliste teenuste osutamise“.

65 Hoolimata pankrotihalduri 16. septembri 2019. aasta kirjast ei nähtu toimiku materjalidest ning hageja ega EKP ei väida, et pankrotihaldur oleks hageja juhatuse esimehe 5. märtsil 2019 antud volituse tühistanud. Kirjas sellist tühistamist mainitud ei ole, kuigi selles on märgitud, et juhatuse esimehe volitatud advokaat peab hoiduma igasugusest tegevusest hageja nimel ilma pankrotihalduriga eelnevalt konsulteerimata.

66 Seetõttu tõdeb Üldkohus, et hageja on esitanud volikirja, mis annab tema advokaadile õiguse esitada hagi vastavalt kodukorra artikli 51 lõikele 3.

B. 28. aprillil 2021 ja 28. juunil 2021 esitatud menetluse peatamise taotlused

67 Hageja taotles 28. aprillil 2021 ja seejärel 28. juunil 2021 menetluse peatamist. Oma peatamistaotluste põhjenduseks väitis ta, et tal on vaja siseneda oma ruumidesse, saada kätte oma toimikud ja rahalised vahendid ning et pankrotihaldur ei tee – 5. novembri 2019. aasta kohtuotsusele EKP jt *vs.* Trasta Komercbanka jt (C-663/17 P, C-665/17 P ja C-669/17 P, EU:C:2019:923) vaatamata – tema tegeliku esindamise tagamiseks koostööd.

68 Kuigi Üldkohus ei ole kohustatud esitama põhjuseid, miks ta otsustab kodukorra artikli 69 punktide c või d alusel menetluse peatada või mitte, peab ta erandkorras vajalikuks märkida järgmist.

69 Otsuse tegemine selle kohta, kas menetlus kodukorra artikli 69 punktide c või d alusel peatada või mitte, kuulub Üldkohtu kaalutluspädevusse (vt selle kohta 20. oktoobri 2011. aasta kohtumäärus DTL *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet, C-67/11 P, ei avaldata, EU:C:2011:683, punktid 32 ja 33; 15. oktoobri 2012. aasta kohtumäärus Internationaler Hilfsfonds *vs.* komisjon, C-554/11 P, ei avaldata, EU:C:2012:629, punkt 37, ja 17. jaanuari 2018. aasta kohtumäärus Josel *vs.* EUIPO, C-536/17 P, ei avaldata, EU:C:2018:14, punkt 5).

70 Käesoleval juhul peatati 28. aprillil 2020 menetlus kuni Üldkohtu otsuse kuulutamiseni kohtuasjas T-50/20, milles hageja oli palunud tühistada EKP 19. novembri 2019. aasta otsuse, millega keelduti kohustamast pankrotihaldurit võimaldamast hageja juhatuse volitatud advokaadil siseneda hageja ruumidesse, tutvuda hageja valduses oleva teabega, kasutada tema personali abi ja tema vahendeid.

71 Üldkohus jättis 12. märtsi 2021. aasta kohtumäärusega PNB Banka *vs.* EKP (T-50/20, EU:T:2021:141) hageja hagi rahuldamata. Ta leidis eelkõige, et EKP-l ei olnud ilmselgelt pädevust rahuldada hageja juhatuse taotlust kohustada pankrotihaldurit võimaldama juhatuse volitatud advokaadil siseneda hageja ruumidesse, tutvuda hageja valduses oleva teabega, kasutada tema personali abi ja tema vahendeid (punkt 73). Ta leidis samuti, et riigiasutuste poolt sellises maksejõuetusmenetluses nagu hagejat puudutav menetlus tehtud otsused – vastuseks võimalikule taotlusele tutvuda asjaomase krediidiasutuse dokumentidega, siseneda tema ruumidesse, kasutada tema personali abi või tema vahendeid – on põhimõtteliselt allutatud liikmesriigi kohtute kontrollile, kes võivad vajaduse korral esitada Euroopa Kohtule ELTL artikli 267 alusel eelotsuse küsimusi juhul, kui neil on liidu õiguse tõlgendamisel või kohaldamisel raskusi (punkt 72).

72 Samuti tuleb tõdeda, et vaatamata menetluse peatamisele 28. aprillist 2020 kuni 12. märtsini 2021, ei ole hageja tõendanud ega isegi väitnud – sealhulgas oma 28. juunil 2021 esitatud menetluse peatamise taotluses –, et ta oleks taotlenud kohtumenetluse algatamist pankrotihalduri vastu, kellele ta heidab Üldkohtus ette, et see jättis alates 2019. aasta lõpust tema juhatuse volitatud advokaadi ilma võimalusest siseneda tema ruumidesse, tutvuda tema valduses oleva teabega, kasutada tema personali abi ja tema vahendeid.

73 Pärast seda, kui hageja oli esitanud pankrotihalduriga 12. ja 16. septembril 2019 ning 2019. aasta novembris toimunud kirjavahetuse ja e-kirjad, piirdus ta sellega, et väitis oma 28. aprillil 2021 Üldkohtu kantseleisse esitatud menetluse peatamise taotluses, et ta „tugevdab oma jõupingutusi" Läti pankrotihalduri ja kohtute suhtes, esitamata täpsustusi nende pingutuste laadi kohta.

74 Lisaks ei nähtu Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa (Riia linna Vidzeme piirkonna kohus) 12. septembri 2019. aasta otsusest, millele on viidatud eespool punktis 46, et hagejal oleks võimatu pöörduda Läti kohtutesse seoses pankrotihalduriga tekkinud vaidlusega. Peale selle, et selles otsuses on märgitud, et ei ole välistatud võimalus, et hageja juhatus võib esitada eraldi taotluse pankrotihaldurile seoses esindusõigusega eriülesannete täitmisel, on 5. novembri 2019. aasta kohtuotsus EKP jt *vs.* Trasta Komercbanka jt (C-663/17 P, C-665/17 P ja C-669/17 P, EU:C:2019:923), millele hageja tugines väitmaks, et pankrotihaldur ei tee piisavalt koostööd tema tegeliku esindamise tagamiseks, eespool nimetatud otsusest hilisem, mistõttu võis hageja liikmesriigi kohtus *a priori* sellele otsusele tugineda kui uuele asjaolule.

75 Seetõttu leiab Üldkohus, et ei ole alust menetlust uuesti peatada.

C. Menetluse suuline osa

76 Kodukorra artikkel 106 sätestab:

„1. Üldkohtu menetluse suuline osa seisneb kohtuistungis suuliste seisukohtade ärakuulamiseks, mille Üldkohus korraldab omal algatusel või kohtuasja poole taotlusel.

2. Kohtuasja poole taotluses kohtuistungi korraldamiseks tuleb märkida põhjused, miks ta soovib olla ära kuulatud. […]

3. Kui lõikes 2 ette nähtud taotlust ei esitata, võib Üldkohus, kui ta leiab, et tal on kohtuasja toimikus olevate dokumentide põhjal piisavalt teavet, lahendada kohtuasja ilma menetluse suulise osata. […]“.

77 Seega tuleneb kodukorra artikli 106 sõnastusest, et kui ei ole esitatud kohtuistungi korraldamise taotlust, milles on märgitud põhjused, miks kohtuasja pool soovib olla ära kuulatud, võib Üldkohus, kui ta leiab, et tal on piisavalt teavet, lahendada kohtuasja ilma menetluse suulise osata.

78 Kodukorra eelnõu 14. märtsi 2014. aasta seletuskiri, mis on üldsusele kättesaadav Euroopa Liidu Kohtu veebisaidil, kinnitab pealegi, et arvestades eelkõige korrakohase õigusemõistmise ja menetlusökonoomia nõudeid, „soovib Üldkohus võimalust jätta kohtuistung korraldamata, kui ta seda vajalikuks ei pea, välja arvatud kui kohtuasja pool esitab sellekohase taotluse ja märgib põhjused, miks ta soovib olla ära kuulatud“.

79 Kodukorra praktiliste rakendussätete (edaspidi „praktilised rakendussätted“) punktis 142 on ette nähtud, et kohtuasja pool, kes soovib, et teda kohtuistungil ära kuulataks, peab esitama asjakohase põhjendatud taotluse kolme nädala jooksul alates pooltele menetluse kirjaliku osa lõpetamise teatise kättetoimetamisest. Ta täpsustab, et see põhjendus peab lähtuma konkreetsest hinnangust kohtuistungi kasulikkusele selle poole jaoks ja viitama nendele toimiku „või“ argumentatsiooni osadele, mida see pool peab vajalikuks kohtuistungil üksikasjalikumalt täpsustada „või“ ümber lükata. Ta märgib, et selleks et kohtuistungil saaks vaidlust paremini suunata, on „soovitatav“, et põhjendus ei oleks üldine, piirdudes näiteks ainult kohtuasja tähtsuse rõhutamisega. Praktiliste rakendussätete punktis 143 on ette nähtud, et kui kumbki kohtuasja pooltest ei esita tähtaegselt põhjendatud taotlust, võib Üldkohus kohtuasja lahendada ilma menetluse suulise osata.

80 Niisiis tuleneb kodukorra artiklist 106 ning praktiliste rakendussätete punktidest 142 ja 143, et kui kohtuistungi korraldamiseks ei ole esitatud taotlust või kui kohtuistungi korraldamiseks esitatud taotlust ei ole põhjendatud, võib Üldkohus, kui ta leiab, et tal on kohtuasja toimikus olevate dokumentide põhjal piisavalt teavet, lahendada kohtuasja ilma menetluse suulise osata.

81 Käesolevas asjas esitas hageja 29. novembri 2021. aasta kirjas kohtuistungi korraldamise kohta järgmise seisukoha:

„1. Kinnitan, et põhjustel, mida ma üksikasjalikult selgitasin, ei ole praegu [hagejat] tegelikult esindatud. Ainuüksi selleks, et pidada kinni kohaldatavast tähtajast, taotlen kohtuistungi korraldamist. Siiski tuleb kõigepealt taastada [hageja] tegelik esindatus.

2. Praeguses olukorras ei ole võimalik kohtuistungit ette valmistada ega sellel osaleda.“

82 Sellest 29. novembri 2021. aasta kirjast nähtub, et hageja esitatud kohtuistungi korraldamise taotlus on põhjendamata. Selles taotluses ei ole nimelt esitatud ühtegi põhjust, miks hageja soovib, et teda ära kuulataks.

83 Veel meenutas Üldkohtu kantselei oma 25. oktoobri 2021. aasta kirjas, milles kohtuasja pooli teavitati menetluse kirjaliku osa lõpetamisest, kodukorra artikli 106 lõike 2 ja praktiliste rakendussätete punkti 142 sätteid ning juhtis poolte tähelepanu asjaolule, et tervisekriisi kontekstis peab põhjendus vastama praktiliste rakendussätete punkti 142 nõuetele.

84 On tõsi, et hageja väitis kohtuistungi korraldamise taotluses, et tema hinnangul on ta tegelikult ilma esindajata.

85 Isegi kui oletada, et hageja üritab seda tehes kaudselt põhjendada oma kohtuistungi korraldamise taotluse põhjenduse puudumist, mis siiski ei nähtu nimetatud taotlusest, tuleb asuda seisukohale, et tema argumentatsiooni, mis puudutab tegeliku esindatuse puudumist, ei saa pidada selle taotluse põhjenduse puudumise põhjendamiseks. Eelkõige ei takistanud asjaolu, et hagejal puudub tegelik esindatus selles tähenduses, millele ta viitab, teda kuidagi esitamast üksikasjalikke tõendeid kohtuistungi korraldamise taotluse põhjendamiseks.

86 Järelikult, arvestades seda, et hageja ei esitanud oma kohtuistungi korraldamise taotluses ühtegi põhjendust, ja ka seda, et Üldkohtu kantselei oli taotluse põhjendamise kohustust talle sõnaselgelt meelde tuletanud, tuleb asuda seisukohale, et kõnealune kohtuistungi korraldamise taotlus ei vasta kodukorra artikli 106 lõikele 2.

87 Neil asjaoludel otsustab Üldkohus, leides, et tal on kohtuasja toimikus olevate dokumentide põhjal piisavalt teavet, lahendada kohtuasja ilma menetluse suulise osata vastavalt kodukorra artikli 106 lõikele 3.

D. Sisulised küsimused

1. Esimene väide, et hindamisaeg lõppes enne vaidlustatud otsuse tegemist

88 Hageja väidab, et direktiivi 2013/36 artikli 22 lõikes 2 ette nähtud hindamisaeg möödus enne vaidlustatud otsuse tegemist. Kavandatav omandamine loetakse aga heakskiidetuks, kui järelevalveasutus ei ole nimetatud direktiivi artikli 22 lõike 6 alusel enne hindamisaja lõppu sellele vastuväidet esitanud, ja EKP ei oleks vaidlustatud otsuse tegemise kuupäeval saanud kavandatavale omandamisele vastuväidet esitada.

89 Hageja väidab, et FKTK e-kirja saatmise kuupäeval, 25. oktoobril 2018, olid kõik hindamisaja alguseks vajalikud tingimused täidetud. Hindamisaeg algas hiljemalt 29. oktoobril 2018, kaks tööpäeva pärast nimetatud e-kirja. FKTK möönis selle e-kirjaga ja seejärel 30. oktoobri 2018. aasta kirjaga, et ta oli kätte saanud teate kavandatava omandamise kohta ning kõik nõutud dokumendid. Hageja lisab, et kuigi on tõsi, et FKTK kirjeldas oma 25. oktoobri 2018. aasta e-kirjas ja seejärel 30. oktoobri 2019. aasta kirjas lähenemisviisi, mis erineb direktiivi 2013/36 artiklis 22 ette nähtud menetlusest ja tähtaegadest ning mille FKTK väitel oli EKP talle määranud, ei ole see argument asjakohane.

90 EKP vaidleb hageja argumentidele vastu.

91 Direktiivi 2013/36 artikli 22 lõigetes 1, 2 ja 6 on nähtud ette:

„1. Liikmesriigid nõuavad, et üksinda või kooskõlastatult tegutsevad füüsilised või juriidilised isikud („kavandavad omandajad“), kes on otsustanud otseselt või kaudselt omandada olulise osaluse krediidiasutuses või seda osalust otseselt või kaudselt suurendada nii, et tekkiv osa häälte arvust või kapitalist oleks 20%, 30% või 50% või ületaks neid määrasid, või nii, et kõnealune krediidiasutus muutuks tema või nende tütarettevõtjaks („kavandatav omandamine“), teataksid kirjalikult enne osaluse omandamist selle krediidiasutuse pädevatele asutustele, milles nad soovivad omandada või suurendada olulist osalust, kavandatava osaluse suuruse ja teabe, mis on määratletud kooskõlas [selle direktiivi] artikli 23 lõikega 4. […]

2. Pädevad asutused annavad lõike 1 kohase teabe ja lõike 3 kohase täiendava teabe kättesaamisest kavandavale omandajale kirjalikult teada kohe või hiljemalt kahe tööpäeva jooksul alates teabe kättesaamisest.

Pädevatel asutustel on alates teate ja kõikide dokumentide, mille lisamist liikmesriik [selle direktiivi] artikli 23 lõikes 4 osutatud loetelu alusel nõuab, kättesaamist tõendava kirjaliku kinnituse kuupäevast kuni 60 tööpäeva („hindamisaeg“) aega [selle direktiivi] artikli 23 lõikes 1 sätestatud hindamise („hindamine“) teostamiseks.

Teate kättesaamisel teatavad pädevad asutused kavandavale omandajale hindamisaja lõppkuupäeva.

[…]

6. Kui pädevad asutused ei esita hindamisaja jooksul kirjalikku vastuväidet kavandatavale omandamisele, loetakse kavandatav omandamine heakskiidetuks.“

92 Direktiivi 2013/36 artikli 23 lõike 4 kohaselt: „Liikmesriigid avaldavad sellise teabe loetelu, mida on vaja hinnangu andmiseks ja mis tuleb edastada pädevatele asutustele [selle direktiivi] artikli 22 lõikes 1 osutatud teate esitamisel. […]“.

93 Direktiivi 2013/36 artiklid 22 ja 23 võeti üle Läti krediidiasutuste seaduse artiklitega 28 ja 29, nagu on täpsustatud FKTK 28. novembri 2017. aasta määruses 192 „Olulise osaluse omandamisest või suurendamisest teatamiseks nõutava teabe loetelu ning teate hindamise üldpõhimõtted ja menetluskord“ (edaspidi „määrus 192“).

94 Määruse 192 artikkel 28 näeb ette, et kavandatava omandamise teate kättesaamise kinnituses märgitakse muu hulgas, et teadet käsitatakse täielikuna.

95 Euroopa Pangandusjärelevalve (EBA), Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve (EIOPA) ja Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve (ESMA) ühissuunised finantssektoriga seotud olulise osaluse omandamise ja suurendamise usaldatavushindamiseks, mis on avaldatud 20. detsembril 2016 (JC/GL/2016/01; edaspidi „ühissuunised“), sisaldavad ka teatega seotud täpsustusi. Nii EKP kui ka FKTK märkisid, et nad järgivad neid suuniseid vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määruse (EL) nr 1093/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/78/EÜ (ELT 2010, L 331, lk 12), artikli 16

lõikele 3. Nimetatud suuniste punkti 9.1 teise lause kohaselt tuleb teadet pidada täielikuks, kui see sisaldab kogu nõutavat teavet, mis on sätestatud loetelus, mille avaldab järelevalveasutus kooskõlas usaldatavushindamise suhtes kohaldatavate õigusaktidega. Punkti 9.1 kolmandas lauses on märgitud, et kättesaamiskinnitus peaks olema teate ametliku täielikkusega seotud menetlusetapp, mis tähistab 60 tööpäeva pikkuse usaldatavushindamise perioodi algust ega sisalda esitatud dokumentide sisulist hindamist sihtpanga järelevalveasutuse poolt.

96 Käesoleval juhul kinnitas FKTK 23. novembri 2018. aasta kirjaga teate saamist kavandatava omandamise kohta vastavalt direktiivi 2013/36 artikli 22 lõikele 2, nagu see on üle võetud Läti õigusesse. Selles kirjas on vastavalt määruse 192 artiklile 28 eelkõige märgitud, et teade on täielik.

97 Hageja väidab vääralt, et enne 23. novembrit 2018 oli FKTK kinnitanud oma 25. oktoobri 2018. aasta e-kirjaga ja 30. oktoobri 2018. aasta kirjaga, et ta on kätte saanud teate ja kõik nõutavad dokumendid.

98 Vastupidi, FKTK teatas esiteks 25. oktoobri 2018. aasta e-kirjas, mida on nimetatud 30. oktoobri 2018. aasta kirjas, hagejale, et EKP kontrollib, kas teade on täielik. Teiseks teatas ta 30. oktoobri 2018. aasta kirjas hagejale, et esitatud aruanded ei ole täielikud ja et hindamismenetlus ei ole alanud. Ta lisas, et ta teavitab hagejat puuduvatest andmetest eraldi kirjaga. Ta edastas 31. oktoobril 2018 hagejale nende andmete loetelu.

99 Järelikult ei kujutanud 25. oktoobri 2018. aasta e-kiri ega ka FKTK 30. oktoobri 2018. aasta kiri endast teate kättesaamise kinnitust direktiivi 2013/36 artikli 22 lõike 2 tähenduses, nagu see on Läti õigusesse üle võetud.

100 Lisaks ei väida hageja, et teave, mida FKTK oma 31. oktoobri 2018. aasta kirjas nõudis, ei olnud hindamise läbiviimiseks vajalik ning seda ei olnud vaja FKTK-le teate esitamise ajal edastada vastavalt direktiivi 2013/36 artikli 22 lõikele 1 ja artikli 23 lõikele 4, nagu need on Läti õigusesse üle võetud. Eelkõige ei märgi ta, et seda teavet ei ole mainitud määruses 192 – milles on loetletud hindamise läbiviimiseks vajalikud andmed, mis tuleb edastada pädevatele asutustele direktiivi 2013/36 artikli 22 lõikes 1 osutatud teate esitamisel – ega selle määruse lisades.

101 Täiendavalt tuleb märkida, et EKP väidab, ilma et talle oleks vastu vaieldud, et 19. oktoobril 2018 esitatud äriplaanis puudusid teatavad andmed, mis on nõutavad vastavalt määruse 192 9. lisale, nimelt esiteks kavandatava omandamise eesmärgi rakendamise kava, teiseks järgnevaks kolmeks aastaks (üksiktasandil ja konsolideeritud tasandil) kavandatud finantstulemused, kolmandaks juhatuse koosseis, nõukogu koosseis ja nende kohustused ning juhatuse või nõukogu moodustatud, finantsasutuse peamiste komiteede koosseis, sealhulgas andmed isikute kohta, kes juhivad või hakkavad juhtima finantsasutust ja selle komiteesid.

102 Järelikult ei ole hagejal alust väita, et alates 25. oktoobrist 2018 olid hindamisaja alguseks vajalikud tingimused täidetud.

103 Esimene väide tuleb seega põhjendamatuse tõttu tagasi lükata.

2. Teine väide, et on rikutud määruse nr 1024/2013 artiklis 15 ja määruse nr 468/2014 artiklites 85–87 ette nähtud menetlust

104 Hageja väidab, et FKTK ja EKP ei järginud käesolevas asjas kohaldatavaid menetlusnorme, mis on ette nähtud määruse nr 1024/2013 artiklis 15 ning EKP 16. aprilli 2014. aasta määruse (EL) nr 468/2014, millega kehtestatakse raamistik Euroopa Keskpanga ja riiklike pädevate asutuste vaheliseks ning riiklike määratud asutustega tehtavaks koostööks ühtse järelevalvemehhanismi raames (ELT 2014, L 141, lk 1), artiklites 85–87, kuna FKTK ei esitanud ühtegi otsuse ettepanekut.

105 Hageja väidab ka, et vaidlustatud otsuses on rikutud menetlusnormi, kuna selle aluseks olevad regulatiivsed kapitalinõuded määrati kindlaks alles kirjas, mis saadi kätte 1. märtsil 2019 ehk tükk aega pärast kavandatavast omandamisest teatamist, ajal, mil hagejal ei olnud enam võimalust seda teadet muuta. Lisaks ei võtnud EKP arvesse asjaolu, et hageja vaidlustas FKTK poolt kindlaks määratud erinõuded ja neid analüüsiti.

106 EKP vaidleb hageja argumentidele vastu.

107 Määruse nr 1024/2013 artikkel 15 sätestab:

„1. Ilma et see piiraks [selle määruse] artikli 4 lõike 1 punktis c sätestatud erandite kohaldamist, esitatakse teatis osalevas liikmesriigis asutatud krediidiasutuses olulise osaluse omandamise kohta või muu sellega seotud teave kooskõlas [selle määruse] artikli 4 lõike 3 esimeses lõigus osutatud õigusaktidele tugineva asjakohase siseriikliku õigusega selle liikmesriigi pädevale asutusele, kus krediidiasutus on asutatud.

2. Riigi pädev asutus hindab kavandatud omandamist ning edastab teatise ja [selle määruse] artikli 4 lõike 3 esimeses lõigus osutatud õigusaktides sätestatud kriteeriumide põhjal ettepaneku otsuse kohta kas olla omandamisele vastu või mitte EKP-le vähemalt kümne tööpäeva jooksul enne asjakohases liidu õiguses sätestatud asjakohase hindamisperioodi lõppu ning abistab EKPd vastavalt [selle määruse] artiklile 6.

3. EKP teeb otsuse, kas olla omandamise vastu, asjakohases liidu õiguses sätestatud hindamiskriteeriumide põhjal kooskõlas liidu õiguses ettenähtud menetlusega ja ettenähtud hindamisperioodi jooksul.“

108 Esiteks, mis puudutab hageja väidet, et vaidlustatud otsus on vastuolus määruse nr 1024/2013 artikliga 15 ja määruse nr 468/2014 artiklitega 85–87, kuna FKTK ei esitanud EKP-le otsuse ettepanekut, siis tuleb tõdeda, et see argument ei ole faktiliselt põhjendatud. Nagu nähtub vaidlustatud otsuse punktidest 1.3 ja 2.1, esitas FKTK 1. märtsil 2019 EKP-le otsuse ettepaneku, mis edastati Üldkohtule.

109 Teiseks väidab hageja, et on rikutud menetlusnormi, kuna EKP tugines regulatiivsetele kapitalinõuetele, mille FKTK kehtestas alles kirjaga, mille hageja väidab olevat kätte saanud 1. märtsil 2019, pärast kavandatavast omandamisest teatamist.

110 Sellega seoses tuleb tõdeda, et ei määruse nr 1024/2013 artikliga 15 ega määruse nr 468/2014 artiklitega 85–87, millele hageja viitab, ei ole vastuolus see, kui EKP tugineb asjaolule, mis leidis aset pärast kavandatavast omandamisest teatamist. Hageja ei viita oma argumentide põhjendamiseks ühelegi muule sättele ega põhimõttele.

111 Järelikult, kuna EKP tugines pärast teatamist FKTK kehtestatud regulatiivsetele kapitalinõuetele, ei ole menetluses rikutud neid sätteid, millele hageja viitab.

112 Lisaks, nagu EKP õigesti märgib, tuleneb direktiivi 2013/36 artikli 23 lõike 1 punkti d sätetest, nagu need võeti Läti õigusesse üle enne kavandatavast omandamisest teatamist, et pädevad asutused peavad hindama, kas krediidiasutus on suuteline usaldatavusnõudeid järgima ja nende järgimist jätkama.

113 Ühissuuniste punktis 13.4 on pealegi märgitud, et sihtpanga järelevalveasutus peaks hindama sihtpanga võimet järgida kavandatava omandamise ajal ja „pärast seda“ kõiki usaldatavusnõudeid.

114 Direktiivi 2013/36 artikli 23 lõike 1 punktist d tuleneb, et nagu EKP õigesti märgib, peavad pädevad asutused läbi viima prognoosiva hindamise selle kohta, kas asjaomane krediidiasutus täidab usaldatavusnõudeid.

115 Järelikult oli EKP-l õigus võtta siis, kui ta hindas, kas uue konsolideerimisgrupi puhul on oht mitte järgida talle kehtestatud regulatiivseid kapitalinõudeid, vaidlustatud otsuse punktis 2.3.1 arvesse 2019. aasta SREPi kogukapitalinõuet, mille FKTK oli määranud kirjas, mille hageja väidab olevat kätte saanud 1. märtsil 2019.

116 Peale selle tuleb täpsustada, et EKP tugines selleks, et hinnata uue konsolideerimisgrupi suutlikkust järgida usaldatavusnõudeid, vaidlustatud otsuse punktis 2.3.1 mitte ainult 2019. aasta SREPi kogukapitalinõudele, vaid ka hageja suhtes 2018. aastal kohaldatud SREPi kogukapitalinõudele. Niisiis, võtmata arvesse 2019. aasta SREPi kogukapitalinõuet, oli algstsenaariumi kohaselt uue konsolideerimisgrupi koguomavahendite suhtarv, mis oli ette nähtud 2019. aasta lõpuks, üksnes 12,91%, st alla üldise kapitalinõude taset, mida hageja pidi 2018. aasta puhul järgima (13,55%).

117 Lõpuks, kuna hageja märgib, et FKTK kehtestatud omavahendite nõuded on vaidlustatud, siis tuleb asuda seisukohale, nagu EKP õigesti märgib, et Läti kohtutes toimuval kohtumenetlusel ei ole peatavat toimet ning see ei takista EKP-l tuginemast osaliselt 2019. aasta SREPi kogukapitalinõudele.

118 Kolmandaks, isegi kui eeldada, nagu EKP seda näeb, et hageja olukorda võib käsitada nii, et ta esitas teise väite põhjendamiseks argumendi, mille kohaselt sekkus EKP menetlusse ekslikult enne seda, kui FKTK edastas otsuse ettepaneku, mis aga nii ei ole, tuleb see argument tagasi lükata.

119 Nimelt, kui liidu seadusandja otsustab haldusmenetluse kasuks, milles nähakse ette riigiasutuste poolt ettevalmistavate aktide vastuvõtmine enne seda, kui liidu institutsioon võtab vastu õiguslikke tagajärgi tekitava ja isiku huve kahjustada võiva lõpliku otsuse, soovib ta kehtestada institutsiooni ja riigiasutuste vahel spetsiifilise koostöömehhanismi, mis põhineb liidu institutsiooni ainuotsustuspädevusel (19. detsembri 2018. aasta kohtuotsus Berlusconi ja Fininvest, C-219/17, EU:C:2018:1023, punkt 48).

120 Vastavalt määruse nr 1024/2013 artikli 4 lõike 1 punktile c koostoimes sama määruse artikli 15 lõikega 3 ja määruse nr 468/2014 artikliga 87 on EKP ainsana pädev eelkõige määruse nr 1024/2013 artiklis 15 ning määruse nr 468/2014 artiklites 85 ja 86 ette nähtud menetluse lõpus otsustama, kas kavandatavat omandamist lubada või mitte (19. detsembri 2018. aasta kohtuotsus Berlusconi ja Fininvest, C-219/17, EU:C:2018:1023, punkt 54).

121 Suhetes, millele on määruse nr 1024/2013 artikli 6 lõike 2 alusel kohaldatav lojaalse koostöö põhimõte, on riigiasutuste roll, nagu nähtub viidatud sättest, nimetatud määruse artikli 15 lõigetest 1 ja 2 ning määruse nr 468/2014 artiklitest 85 ja 86, registreerida loataotlused ja abistada EKPd – kellel on ainsana otsustuspädevus – muu hulgas viimasele tema ülesannete täitmiseks kogu vajaliku teabe edastamisega, nende taotluste hindamisega ja seejärel EKP-le otsuse ettepaneku esitamisega, mis ei ole viimasele siduv ja millest ei tule ka liidu õiguse kohaselt taotlejale teatada (19. detsembri 2018. aasta kohtuotsus Berlusconi ja Fininvest, C-219/17, EU:C:2018:1023, punkt 55).

122 Võttes arvesse spetsiifilist koostöömehhanismi, mille liidu seadusandja on ette näinud EKP ja pädeva riigiasutuse vahel selleks, et vaadata läbi krediidiasutustes olulise osaluse omandamisele või suurendamisele eelneva loa taotlusi, võib EKP menetlusse astuda enne, kui nimetatud asutus on edastanud määruse nr 1024/2013 artikli 15 lõikes 2 ette nähtud otsuse ettepaneku, ja seda isegi menetluse algusest peale (vt selle kohta kohtujurist Campos Sánchez-Bordona ettepanek kohtuasjas Berlusconi ja Fininvest, C-219/17, EU:C:2018:502, punktid 91, 95, 98 ning 101).

123 Määruse nr 468/2014 artikli 85 lõige 1 näeb veel ette, et pädev riigiasutus, kes saab teate osalevas liikmesriigis asutatud krediidiasutuses olulise osaluse omandamise kavatsusest, teavitab EKPd nimetatud teatest „hiljemalt“ viie tööpäeva jooksul alates teate kättesaamise kinnitamisest kooskõlas direktiivi 2013/36 artikli 22 lõikega 2.

124 Seega tuleb teine väide põhjendamatuna tagasi lükata.

3. Kuues väide, et asjasse puutuvaid faktilisi asjaolusid on moonutatud

125 Käesolevas asjas tuleb kohe pärast esimest ja teist väidet menetlusnormide rikkumise kohta ning enne kolmandat väidet, mis puudutab direktiivi 2013/36 artikli 23 rikkumist, analüüsida kuuendat väidet, et asjasse puutuvaid faktilisi asjaolusid on moonutatud.

126 Kuuendas väites leiab hageja, et vaidlustatud otsus põhineb vääral faktilisel hinnangul. Vaidlustatud otsuses ei ole arvesse võetud asjaolu, et kavandatav omandamine toob kaasa CR-i olulise panuse hageja kapitali, kuigi tegemist on olulise asjaoluga.

127 EKP vaidleb hageja argumentidele vastu.

128 Kuuendat väidet tuleb käsitada nii, et hageja on esitanud väite, et EKP on teinud faktivea seoses kavandatavast omandamisest tuleneva sissemaksega hageja kapitali.

129 See väide on faktiliselt põhjendamata.

130 Vastupidi hageja väidetule võttis EKP tegelikult arvesse asjaolu, et kavandatav omandamine toob kaasa „kapitali sissemakse“ hageja kasuks. Ta täpsustas, et see „kapitali sissemakse“ tulenes CR-i ja sihtpanga teatavate aktsionäride vahelisest aktsiate vahetuslepingust. Ta leidis, et see „kapitali sissemakse“ ei võimaldanud järeldada CR-i tahet anda tulevikus täiendavat toetust, ja eelkõige, et see ei seadnud kahtluse alla vajadust hinnata kõikide kavandavate omandajate finantsseisundi tugevust. Tema hinnangul on sellel „kapitali sissemaksel“ positiivne mõju hageja omavahendite suhtarvudele vastavalt selle praegusele ulatusele. Ta leidis siiski, et vaatamata sellele mõjule ei saanud hageja finantsseisundit pidada tugevaks tema finantsraskuste tõttu, see tähendab tema

negatiivse kasumlikkuse, viivislaenude kõrge taseme ja riskipositsioonide piirmäärade ületamise tõttu. Ta leidis samuti, et vaatamata sellele positiivsele mõjule ei olnud tõendatud uue konsolideerimisgrupi suutlikkus järgida usaldatavusnõudeid (vastus märkustele, lk 5–7).

131 Asjaolu, et seda „kapitali sissemakset“ mainitakse vastuses märkustele, ei ole tähtis, kuna see on lisatud vaidlustatud otsusele ja seda tuleb pidada selle otsuse lahutamatuks osaks.

132 Järelikult võttis EKP vastupidi hageja väidetule arvesse asjaolu, et kavandatav omandamine toob kaasa „kapitali sissemakse“ hageja kasuks, põhjendustega, mis pealegi ei ole ebatäpsused.

133 Kuues väide tuleb seega põhjendamatuse tõttu tagasi lükata.

4. Kolmas väide, et direktiivi 2013/36 artiklis 23 sätestatud hindamiskriteeriume on tõlgendatud ja kohaldatud vääralt

134 Esiteks väidab hageja, et EKP ei järginud direktiivi 2013/36 artiklis 23 ette nähtud mõistliku aluse olemasolu nõuet. Ta leiab, et omandamisele võib vastu olla vaid siis, kui sellel on oluline negatiivne mõju võrreldes olukorraga, mis oleks siis, kui omandamist ei toimuks. Ühissuunistes on märgitud, et „kavandatav omandamine ei tohiks kahjustada usaldatavusnõuete täitmist sihtpanga poolt“. EKP oli aga käesolevas asjas kavandatavale omandamisele vastu põhjusel, et sellest omandamisest tingitud parendused olid ebapiisavad. EKP seisukoht viib selleni, et kavandatavat omandamist ei ole võimalik ellu viia isegi siis, kui selle mõju on õiguslikus plaanis positiivne.

135 Teiseks, mis puudutab finantsseisundi tugevuse kriteeriumi, siis väidab hageja, et kavandava omandaja suutlikkuse puhul säilitada prognoositavas tulevikus kindel finantsstruktuur ei järelda EKP, et kavandataval omandamisel oleks oluline negatiivne mõju. Ta täpsustab, et omavahendite nõuete seisukohast tooks see omandamine kaasa paranemise isegi kõige ebasoodsama stsenaariumi korral. EKP jätab kavandatava omandamise võrdlemata stsenaariumiga, mil neil kahel pangal ei ole lubatud moodustada uut konsolideerimisgruppi.

136 Mis puudutab tõsiseid kahtlusi seoses kaudset osalust kavandavate omandajate tegeliku tahtega sihtpanka vajaduse korral toetada, siis leiab hageja, et EKP heidab kaudset osalust kavandavatele omandajatele ekslikult ette, et nad on võtnud endale kohustuse toetada uut konsolideerimisgruppi kriisi korral. EKP kritiseeris oma vastuses märkustele põhjendamatult asjaolu, et CR ootas, et Läti ametiasutused lõpetaksid igasuguse meelevaldse ja diskrimineeriva kohtlemise. EKP ei ole tõendanud, et CR-i esitatud kuriteoteates nimetatud teod, nimelt et A palus tal tasuda altkäemaksu ja avaldas survet selle maksmiseks, et vältida diskrimineerivat kohtlemist, ei olnud õiged. EKP kritiseeris põhjendamatult asjaolu, et teatud avaldustele soovi kohta toetada panka oli lisatud märkus „kui see on otstarbekaks“.

137 Hageja väidab, et väidetavate kahtluste, mis puudutavad CR-i soovi toetada sihtpanka, ja asjaolu vahel, et kavandatav omandamine kujutab hageja seisukohast endast vähemalt 10 miljoni euro suurust kapitalisüsti, on vastuolu. Ligikaudu 40% sellest omandamisest rahastab CR.

138 Hageja lisab, et vaidlustatud otsus põhineb finantsseisundi tugevuse kriteeriumi vääral tõlgendusel. EKP tugines ekslikult üldise rahastamiskohustuse olemasolule selles mõttes, et omandajal eeldatakse olevat suutlikkus ja tahe rahuldada tänu oma vahenditele kõik rahastamisvajadused, millega asjaomane krediidiasutus võib tulevikus silmitsi seista. Finantsseisundi tugevuse kriteeriumi asjakohane tõlgendus on kitsam ja selle kohaselt peab finantsseisund olema tugev, mistõttu see ei põhjusta problemaatilist käitumist.

139 Kolmandaks, mis puudutab usaldatavusnõuete täitmise kriteeriumi, siis leiab hageja, et vaidlustatud otsus põhineb selle teise kriteeriumi vääral tõlgendamisel ja kohaldamisel. EKP ei järelda, et kavandatav omandamine avaldaks negatiivset mõju sihtpangale või hagejale. Ta on vastu meetmele, millel on positiivne mõju.

140 Neljandaks ja viimaseks leiab hageja, et vaidlustatud otsus põhineb direktiivi 2013/36 artikli 23 vääral tõlgendamisel, kuna hindamiskriteeriume peetakse sisulisteks nõueteks, mille tingimused peavad olema kumulatiivselt täidetud. EKP oleks pidanud üldhinnangu andmisel kõiki hindamiskriteeriume tervikuna analüüsides hindama, kas esineb märkimisväärne oht, et krediidiasutuse kindel ja usaldusväärne juhtimine ei ole tagatud.

141 EKP, keda toetab komisjon, vaidleb hageja argumentidele vastu.

142 Direktiivi 2013/36 artikli 23 lõigete 1 ja 2 kohaselt:

„1. Krediidiasutuse kavandava omandaja tõenäolist mõju arvestades ning selleks, et tagada omandatava krediidiasutuse kindel ja usaldusväärne juhtimine, hindavad pädevad asutused artikli 22 lõikega 1 ette nähtud teate ja [selle direktiivi] artikli 22 lõikes 3 osutatud teabe hindamisel kavandava omandaja sobivust ning kavandatava omandamise rahastamise usaldusväärsust järgmiste kriteeriumide põhjal:

a) kavandava omandaja maine;

b) kavandatava omandamise tulemusel krediidiasutuse majandustegevust juhtima asuva juhtorgani iga liikme ja iga kõrgema juhtkonna liikme maine, teadmised, oskused ja kogemused, nagu on sätestatud [selle direktiivi] artikli 91 lõikes 1;

c) kavandava omandaja finantsseisundi tugevus, pidades eelkõige silmas omandatava krediidiasutuse olemasoleva ja kavandatava majandustegevuse laadi;

d) kas krediidiasutus suudab järgida käesoleval direktiivil ja [Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrusel (EL) nr 575/2013, mis käsitleb krediidiasutuste suhtes kohaldatavaid usaldatavusnõudeid ja millega muudetakse määrust (EL) nr 648/2012 (ELT 2013, L 176, lk 1),] põhinevaid ja vajaduse korral ka teistel liidu õigusaktidel, eriti [Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2002. aasta direktiivil 2002/87/EÜ, milles käsitletakse finantskonglomeraati kuuluvate krediidiasutuste, kindlustusseltside ja investeerimisühingute täiendavat järelevalvet ning millega muudetakse nõukogu direktiive 73/239/EMÜ, 79/267/EMÜ, 92/49/EMÜ, 92/96/EMÜ, 93/6/EMÜ ja 93/22/EMÜ ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 98/78/EÜ ja 2000/12/EÜ (ELT 2003, L 35, lk 1; ELT eriväljaanne 06/04, lk 340),] ja [Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. septembri 2009. aasta direktiivil 2009/110/EÜ, mis käsitleb e-raha asutuste asutamist ja tegevust ning usaldatavusnormatiivide täitmise järelevalvet ning millega muudetakse direktiive 2005/60/EÜ ja 2006/48/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2000/46/EÜ (ELT 2009, L 267, lk 7),] põhinevaid usaldatavusnõudeid ning nende järgimist jätkata; sealhulgas, kas konsolideerimisgrupil, mille osaks ta saab, on olemas struktuur, mis võimaldab teostada tõhusat järelevalvet, vahetada tõhusalt teavet pädevate asutuste vahel ning määrata kindlaks ülesannete jaotuse pädevate asutuste vahel;

e) kas esineb põhjendatud kahtlus, et seoses kavandatava omandamisega toimub või on toimunud või üritatakse või on püütud üritada rahapesu või rahastada terrorismi Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. oktoobri 2005. aasta direktiivi 2005/60/EÜ (rahandussüsteemi rahapesu ja terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise vältimise kohta) [(ELT 2005, L 309, lk 15)] artikli 1 tähenduses, või kas kavandatav omandamine võiks suurendada sellise tegevuse ohtu.

2. Pädevad asutused võivad keelata kavandatava omandamise üksnes siis, kui neil on selleks mõistlik alus, tuginedes lõikes 1 sätestatud kriteeriumidele, või kui kavandava omandaja esitatud teave ei ole täielik."

143 Direktiivi 2013/36 artikli 23 lõiked 1 ja 2 võeti Läti õigusesse üle krediidiasutuste seaduse artikliga 29 ja määrusega 192.

144 Nagu pooled möönavad, on EKP-l ulatuslik kaalutlusruum, kui ta võtab vastu akti krediidiasutuse usaldatavusnõuete täitmise järelevalve kohta, nagu käesolevas asjas (vt selle kohta 8. mai 2019. aasta kohtuotsus Landeskreditbank Baden-Württemberg *vs.* EKP, C-450/17 P, EU:C:2019:372, punkt 86).

145 Selles osas kontrollib liidu kohus niisiis, kas pole tehtud ilmset hindamisviga (vt selle kohta analoogia alusel 11. detsembri 2018. aasta kohtuotsus Weiss jt, C-493/17, EU:C:2018:1000, punkt 24 ning seal viidatud kohtupraktika).

a) Kavandava omandaja finantsseisundi tugevuse kriteerium

146 Hageja väidab esiteks, et selleks, et esitada kavandatavale omandamisele vastuväide finantsseisundi tugevuse kriteeriumi alusel, oleks EKP pidanud tuginema kavandatava omandamise olulise negatiivse mõju olemasolule võrreldes olukorraga, kus seda omandamist ei toimu.

147 Siiski ei tulene ei direktiivi 2013/36 artikli 23 lõigetest 1 ja 2, nagu need on üle võetud Läti õigusesse, ega ka ühissuunistest, et EKP peaks tõendama sellist mõju, et esitada vastuväide kavandatavale omandamisele finantsseisundi tugevuse kriteeriumi alusel. *A fortiori* ei tulene nendest sätetest, et EKP peaks läbi viima vastupidise stsenaariumi analüüsi olukorra kohta, kus seda omandamist ei toimu.

148 Vastupidi, määruse 192 artikkel 51 määratleb kavandava omandaja finantsseisundi tugevuse kui tema suutlikkuse rahastada kavandatavat omandamist ja säilitada prognoositavas tulevikus kindel finantsstruktuur iseendale ja sihtettevõtjale, viitamata vastuväite põhjendusele, mis lähtub kavandatava omandamise olulisest negatiivsest mõjust, ega nõua selle olukorra analüüsi, kus seda omandamist ei toimu.

149 Kuigi hageja tugineb ühissuuniste punktile 13.1, tuleb tõdeda, et see puudutab sihtpanga usaldatavusnõuete täitmise kriteeriumi, mitte aga kavandava omandaja finantsseisundi tugevuse kriteeriumi.

150 Hagejal ei ole seetõttu alust väita, et EKP rikkus direktiivi 2013/36 artikli 23 lõiget 1, kui ta esitas kavandatavale omandamisele vastuväite kavandava omandaja finantsseisundi tugevuse kriteeriumi alusel, tõendamata, et sellel omandamisel oleks oluline negatiivne mõju.

151 Teiseks väidab hageja, et EKP tugines ekslikult üldisele rahastamiskohustusele, kui ta leidis, et kavandatava omandamise lubamiseks finantsseisundi tugevuse kriteeriumi alusel peab kavandaval omandajal olema suutlikkus ja tahe rahuldada tänu oma omavahenditele piiramatult kõik rahastamisvajadused, millega asjaomane krediidiasutus võib tulevikus silmitsi seista.

152 See väide põhineb vaidlustatud otsuse vääral tõlgendamisel.

153 Nimelt leidis EKP selle otsuse punktides 2.2.1 ja 2.2.2, et arvestades nende finantsolukorda, ei olnud kavandavatel omandajatel võimalik anda sihtpangale rahalist toetust olukorras, kus EKP-le esitatud äriplaani arvestades oleks selline toetus tõenäoliselt vajalik.

154 Nii toimides ei pannud EKP kavandavatele omandajatele piiramatut rahastamiskohustust, vaid piirdus hindamisega, kas kavandavatel omandajatel on piisavalt tugev finantsseisund, et rahuldada uue konsolideerimisgrupi kapitalivajadusi, nagu neid oli võimalik hinnata teabe põhjal, mille omandajad ise olid esitanud.

155 Järelikult tuleb tagasi lükata hageja argument, et EKP tugines ekslikult sellele, et kavandavatel omandajatel on üldine rahastamiskohustus.

156 Kolmandaks tuleb tõdeda, et hageja ei eita rahalisi raskusi, mis tal olid tekkinud ja mida EKP hindas vaidlustatud otsuse punktis 2.2.1. Eelkõige ei vaidle hageja vastu järgmistele faktidele: esiteks oli tal kahe eelnenud aasta jooksul märkimisväärne puhaskahjum; teiseks oli tal suur krediidirisk, võttes eelkõige arvesse viivislaenude 47% suhtarvu 2018. aasta keskpaigas; kolmandaks olid tema omavahendite suhtarvud sellised, et need kujutasid endast üldise kapitalinõude rikkumist; neljandaks eiras ta suurte riskide kontsentreerumise piirmäärasid mitme vastaspoole suhtes konsolideerimisgrupi tasandil ja viiendaks eiras ta CR-i puhul seotud pooltega tehtavatele tehingutele kohaldatavaid piirmäärasid.

157 Lisaks ei vaidle hageja vastu ka sellele, milline oli kaudset osalust kavandavate omandajate finantsolukord, mida EKP hindas vaidlustatud otsuse punktis 2.2.2. Eelkõige ei vaidle ta vastu sellele, et nagu EKP seda hindas, olid kaudset osalust kavandavad omandajad, eelkõige CR, deklareerinud väikese summa rahalisi vahendeid. Kuigi hageja rõhutab, et kavandatav omandamine toob kaasa tema olukorra paranemise seoses tema omavahenditega, ei vaidle ta vastu sellele, et uue konsolideerimisgrupi omavahendite tase ei ole selle grupi oodatavat riskiprofiili arvestades sobiv ja et tulevikus tehtavad kapitalisüstid on tõenäoliselt vajalikud.

158 Võttes arvesse hageja finantsraskusi, kaudset osalust kavandavate omandajate väheseid vahendeid ja uue konsolideerimisgrupi võimalikke kapitalisüsti vajadusi, asus EKP niisiis ilmset hindamisviga tegemata seisukohale, et ei hageja ega kaudset osalust kavandavad omandajad ei suuda anda vajalikku rahalist toetust sihtpangale ega uuele konsolideerimisgrupile.

159 Neljandaks ja viimaseks vaidlustab hageja EKP hinnangu vaidlustatud otsuse punktis 2.2.3, mille kohaselt oli tõsiseid kahtlusi kaudset osalust kavandavate omandajate tahtes sihtpanka vajaduse korral toetada.

160 Sellega seoses tuleb tõdeda, nagu rõhutab komisjon, et vaidlustatud otsuse punktides 2.2.1 ja 2.2.2 esitatud põhjendused, mis puudutavad hageja ja kaudset osalust kavandavate omandajate finantsseisundi tugevust, on juba iseenesest sellised, et nendega saab põhjendada selle otsuse punktis 2.2.4 toodud EKP järeldust, mille kohaselt ei olnud kavandavatel omandajatel võimalik säilitada sihtpanga ja uue konsolideerimisgrupi suhtes piisavalt kindlat finantsstruktuuri.

161 Järelikult tuleb hageja argument, mis on suunatud vaidlustatud otsuse punktis 2.2.3 esitatud täiendava põhjenduse vastu, tulemusetuse tõttu tagasi lükata.

162 Veel tuleb tõdeda, et järeldamaks, et oli tõsiseid kahtlusi kavandavate omandajate tahtes sihtpanka vajaduse korral toetada, tugines EKP kindla ja tagasivõetamatu kohustuse puudumisele sellist toetust anda. Sellega seoses nähtub vastusest märkustele, et EKP tugines CR-i 17. oktoobri 2018. aasta avaldusele ja CR-i 12. veebruari 2019. aasta kirjale. Samuti võttis ta arvesse, et hagejale ei ole viimasel ajal piisavalt rahalist toetust antud.

163 Esiteks ei ilmne vaidlustatud otsusest, et EKP oleks kavandavatele omandajatele ette heitnud, et nad kohustusid uut konsolideerimisgruppi toetama üksnes kriisi korral.

164 Teiseks märkis CR 17. oktoobri 2018. aasta avalduses, et tema ja tema perekonna tahe jätkata tulevikus hageja ja tema konsolideerimisgrupi toetamist „sõltub täielikult“ Läti Vabariigi tahtest sõlmida temaga kompromiss, et lahendada kõik meelevaldsed ja diskrimineerivad probleemid, mis temal ja tema perekonnal väidetavalt tekkisid ning milles ta süüdistab FKTKd ja teisi institutsioone.

165 Vastupidi hageja väidetule ei heitnud EKP eespool punktis 164 mainitud avaldusele tuginedes CR-ile ette seda, et viimane nõudis väidetava meelevaldse ja diskrimineeriva regulatiivse kohtlemise lõpetamist. Ta üksnes tõdes, et nimetatud avalduse kohaselt oli CR-i ja tema perekonna toetus hagejale ja konsolideerimisgrupile, millesse hageja kuulub, tingimuslik. Sellega seoses väidab EKP õigesti, et kompromissi sõlmimine, mida CR soovis, oli väga ebakindel.

166 Lisaks tõdes EKP, et vastavalt CR-i 12. veebruari 2019. aasta kirjale olid tema ja tema perekond valmis andma sihtpangale rahalist toetust, „kui see [oleks olnud] asjakohane“. Selle väljendi kasutamist võis EKP eespool punktis 164 mainitud avaldust arvestades õiguspäraselt pidada reservatsiooniks, mida väljendasid CR ja tema perekond seoses nende sooviga toetada sihtpanka kriisi korral.

167 Kolmandaks rõhutab hageja, et CR kavatses rahastada olulist osa kavandatavast omandamisest tema ja sihtpanga teatud aktsionäride vahel sõlmitud aktsiate vahetuslepingu alusel, mis sarnaneb kapitalisüstiga.

168 See asjaolu ei ole siiski piisav, et asuda seisukohale, et CR oli tingimata valmis toetama sihtpanka ja uut konsolideerimisgruppi tulevikus.

169 Nimelt tuleb tõdeda, et hageja ei vaidlusta vaidlustatud otsuse punktis 2.2.3 esitatud kaalutlust, millel ometi on EKP arutluskäigus eriline tähtsus ja mille kohaselt ei olnud kaudset osalust kavandavad omandajad hagejat viimasel ajal piisavalt rahaliselt toetanud. Sellega seoses nähtub vastusest märkustele, et hageja aktsionärid, eelkõige CR, ei ole teinud kapitalisüsti, et lõpetada alates 2016. aasta märtsist jätkunud riskide kontsentreerumise piirmäära ületamist. Lisaks sellele, nagu EKP väidab oma vastuses, sõltus see, et hageja lõpetaks seotud pooltega tehtavate tehingute piirmäära ületamise, mis tulenes CR-ile hageja endise Vene tütarettevõtja ostu jaoks maksetähtaja edasilükkamisest, peamiselt CR-i tahtest tuua edasilükatud maksetähtaeg ettepoole.

170 EKP ei teinud niisiis ilmset hindamisviga, kui ta leidis, et esineb tõsiseid kahtlusi kaudset osalust kavandavate omandajate tahtes sihtpanka vajaduse korral toetada.

171 Eeltoodust tuleneb, et hagejal ei ole alust väita, et EKP eiras direktiivi 2013/36 artiklit 23, kui ta leidis, et kavandavate omandajate finantsstabiilsuse kriteerium ei ole täidetud.

b) Usaldatavusnõuete täitmise kriteerium

172 Määruse 192 artiklist 56 tuleneb, et FKTK hindab, kas asjaomane pank vastab usaldatavusnõuete täitmise kriteeriumile, võttes arvesse eelkõige tema suutlikkust järgida nõudeid omavahenditele, likviidsusele, riskide kontsentreerumise piirmääradele, sisekontrollile, riskijuhtimisele ja vastavuskontrollile teate hindamise kuupäeval ning pärast olulise osaluse omandamist.

173 Hageja väidab, et EKP ei tuvasta kavandatava omandamise negatiivset mõju ei tema enda ega sihtpanga jaoks. Ta viitab ühissuuniste punktile 13.1, mille kohaselt ei tohiks kavandatav omandamine seada ohtu usaldatavusnõuete täitmist sihtettevõtja poolt. Ta lisab, et kavandataval omandamisel on positiivne mõju.

174 Samas tuleb vastavust usaldatavusnõuete täitmise kriteeriumile hinnata mitte kavandava omandaja seisukohast, vaid selle krediidiasutuse seisukohast, mida kavandatav omandamine puudutab, nagu nähtub direktiivi 2013/36 artikli 23 lõike 1 punktist d, mis on Läti õigusesse üle võetud krediidiasutuste seaduse artikli 29 lõike 5 punktiga 4. Hageja ei ole seda ka vaidlustanud.

175 Seega, isegi kui vaidlustatud otsusest nähtub, et kavandataval omandamisel oleks positiivne mõju hageja omakapitalile, ei võimalda see järeldada, et sihtpank täidab usaldatavusnõudeid.

176 Peale selle nähtub vaidlustatud otsusest, et vastavust usaldatavusnõuete täitmise kriteeriumile tuleb hinnata mitte ainult sihtpanga seisukohast, vaid ka uue konsolideerimisgrupi seisukohast. Hageja ei vaidle ka sellele vastu.

177 Ühissuuniste punktis 13.7 on veel ette nähtud, et konsolideerimisgrupp, kuhu kuulub sihtettevõtja, peab olema piisavalt kapitaliseeritud.

178 Ent vastupidi sellele, mida väidab hageja, nähtub vaidlustatud otsusest, et isegi kui kavandatav omandamine ei avalda vahetut negatiivset mõju sihtpanga omavahendite ja likviidsuse nõuete järgimisele, mõjutaks see omandamine negatiivselt sihtpanga suutlikkust kõrvaldada oma puudused usaldatavusnõuete täitmisel.

179 Sellega seoses ei vaidle hageja vastu sellele, et arvestades asjaolu, et äriplaan ei parandanud hageja juhtimis- ja sisekontrolli nõrkusi, esines tõsiseid kahtlusi seoses tema suutlikkusega rakendada sihtpanga tasandil kindlat juhtimis- ja sisekontrollisüsteemi.

180 Eelkõige ei vaidlusta hageja vaidlustatud otsuse teatud põhjendusi. Nende põhjenduste kohaselt eiraks uus konsolideerimisgrupp esiteks tõenäoliselt omavahendite nõudeid mis tahes stsenaariumi korral, mis on äriplaanis ette nähtud, kusjuures tuleb täpsustada – mida samuti ei ole vaidlustatud –, et need ebasoodsad stsenaariumid olid realistlikumad kui algstsenaarium. Teiseks, võttes arvesse sihtpanga märkimisväärset puhaskahjumit aastatel 2017 ja 2018 ning selle panga sisekontrolli ja rahapesu ennetamise süsteemis tuvastatud puudusi, oleks uuel konsolideerimisgrupil kõrge riskiprofiil. Kolmandaks oleks uuel konsolideerimisgrupil kõrge krediidirisk ja ta eiraks riskide kontsentreerumise piirmäärasid. Neljandaks, arvestades asjaolu, et äriplaan ei paranda hageja ega sihtpanga juhtimisnõrkusi, oli tõsiseid kahtlusi seoses uue konsolideerimisgrupi suutlikkusega tagada kindel juhtimis- ja sisekontrollisüsteem. Viiendaks ei olnud kavandavate omandajate strateegia selge eelkõige osas, mis puudutab uue

konsolideerimisgrupi korraldust ajavahemikus, mis võib ulatuda kuni 18 kuuni omandamise lõpuleviimise ja ühinemise vahel, kuna äriplaanis esinevad olulised puudused kavandatud meetmete sidususes, loetavuses ja kavandatud tegevuste kirjelduses, mis suurendab kahtlusi kavandatava omandamise üldise usaldusväärsuse suhtes.

181 Järelikult ei tõenda hageja, et kavandataval omandamisel oleks sihtpangale või igal juhul uuele konsolideerimisgrupile positiivne mõju. Hageja isegi ei väida, et uus konsolideerimisgrupp oleks piisavalt kapitaliseeritud, nagu on ette nähtud ühissuuniste punktis 13.7.

182 Võttes arvesse eelkõige tõsiseid kahtlusi uue konsolideerimisgrupi suutlikkuses täita kohaldatavaid usaldatavusnõudeid, ei teinud EKP niisiis ilmset hindamisviga, kui ta järeldas, et usaldatavusnõuete täitmise kriteerium ei ole täidetud, ning seetõttu ei rikkunud ta direktiivi 2013/36 artiklit 23, nagu see on Läti õigusesse üle võetud.

c) Muude hindamiskriteeriumide arvestamata jätmine ja mõistlike aluste olemasolu kavandatava omandamise keelamiseks

183 Esiteks tuleneb direktiivi 2013/36 artikli 23 lõikest 2, et pädevad asutused võivad kavandatava omandamise keelata, kui neil on selleks mõistlik alus, tuginedes lõikes 1 sätestatud kriteeriumidele.

184 See säte ei nõua pädevalt asutuselt krediidiasutuse omandamise keelamisel, et ta analüüsiks oma otsuses kõiki direktiivi 2013/36 artikli 23 lõikes 1 sätestatud kriteeriume.

185 Vastupidi, pädev asutus võib esitada kavandatavale omandamisele vastuväite, kui on mõistlik alus seda teha ühe või mitme direktiivi 2013/36 artikli 23 lõikes 1 nimetatud kriteeriumi alusel.

186 Selline tõlgendus on kooskõlas direktiivi 2013/36 artikli 23 eesmärgiga, milleks on tagada omandatava krediidiasutuse kindel ja usaldusväärne juhtimine.

187 Nimelt, nagu rõhutab EKP, võib direktiivi 2013/36 artikli 23 lõikes 1 sätestatud kriteeriumide sisu arvestades seda, kas on rikutud omandatava krediidiasutuse kindla ja usaldusväärse juhtimise eesmärki, hinnata, lähtudes ainult ühest neist kriteeriumidest.

188 Seda tõlgendust kinnitavad ka ühissuuniste punktid 11.3, 12.3, 14.2, 14.4 ja 14.7, mille kohaselt peab pädev asutus kavandatavale omandamisele vastuväite esitama teatud asjaolude põhjal, mis puudutavad ainult ühte direktiivi 2013/36 artikli 23 lõikes 1 nimetatud kriteeriumi.

189 Niisiis, sellega, et EKP esitas käesoleval juhul kavandatavale omandamisele vastuväite finantsstabiilsuse kriteeriumi ja usaldatavusnõuete täitmise kriteeriumi alusel, analüüsimata muid direktiivi 2013/36 artikli 23 lõikes 1 nimetatud kriteeriume, ei rikkunud ta nimetatud artikli 23 lõikeid 1 ja 2.

190 Teiseks, isegi kui eeldada, et kavandatava omandamise tagajärjel paraneb hageja omavahendite olukord ja et sellel ei oleks kohe olnud negatiivset mõju usaldatavusnõuete täitmisele, mida kohaldatakse ainult sihtpanga suhtes maksejõulisuse ja likviidsuse valdkonnas, ei olnud ühelt poolt kavandavad omandajad suutelised säilitama sihtpangale ja uuele konsolideerimisgrupile prognoositavas tulevikus kindlat finantsstruktuuri ning teiselt poolt oli tõsiseid kahtlusi sihtpanga ja uue konsolideerimisgrupi suutlikkuses täita usaldatavusnõudeid.

191 Järelikult olid asjaolud, millel vaidlustatud otsus finantsstabiilsuse kriteeriumi ja usaldatavusnõuete täitmise kriteeriumi osas põhineb, mõistlik alus kavandatavale omandamisele vastuväite esitamiseks.

192 Kolmas väide tuleb seega põhjendamatuse tõttu tagasi lükata.

5. Neljas väide, et rikutud on proportsionaalsuse põhimõtet

193 Hageja väidab, et vaidlustatud otsusega on rikutud proportsionaalsuse põhimõtet. Nimetatud otsuses ei ole tema sõnul tehtud proportsionaalsuse analüüsi. Vähem sekkuv lähenemine, mis võimaldab saavutada usaldatavusnõuete täieliku täitmise eesmärgi, oleks anda kavandatavaks omandamiseks luba ja seejärel võtta sobivad järelevalvemeetmed. Selline lähenemine vähendaks väidetavat usaldatavusnõuete rikkumist.

194 EKP vaidleb nendele argumentidele vastu.

195 Proportsionaalsuse põhimõte nõuab, et liidu institutsioonide aktid oleksid asjaomaste õigusnormidega taotletavate õiguspäraste eesmärkide saavutamiseks sobivad ega läheks kaugemale sellest, mis on nende eesmärkide saavutamiseks vajalik, ning juhul, kui on võimalik valida mitme sobiva meetme vahel, tuleb rakendada kõige vähem piiravat meedet ning tekitatud piirangud peavad olema vastavuses eesmärkidega (22. jaanuari 2013. aasta kohtuotsus Sky Österreich, C-283/11, EU:C:2013:28, punkt 50, ning 6. septembri 2017. aasta kohtuotsus Slovakkia ja Ungari *vs.* nõukogu, C-643/15 ja C-647/15, EU:C:2017:631, punkt 206).

196 Meetme proportsionaalsuse hindamisel tuleb järgida kaalutlusruumi, mis võib olla antud liidu institutsioonidele selle meetme vastuvõtmisel (vt 8. mai 2019. aasta kohtuotsus Landeskreditbank Baden-Württemberg *vs.* EKP, C-450/17 P, EU:C:2019:372, punkt 53 ja seal viidatud kohtupraktika).

197 Hageja leiab, et oleks olnud eelistatav, kui EKP ei oleks olnud vastu kavandatavale omandamisele ja oleks pärast omandamist võtnud sobivaid järelevalvemeetmeid.

198 Hageja ei esita siiski ühtegi täpsustust nende järelevalvemeetmete laadi kohta, mis oleksid olnud sobivad leevendama puudujääke, mida EKP rõhutas seoses kavandavate omandajate finantsseisundi tugevuse ja sihtpanga suutlikkusega täita usaldatavusnõudeid ning jätkata nende täitmist, et tagada sihtpanga kindel ja usaldusväärne juhtimine. Üldkohus tõdeb lisaks, et toimiku materjalidest nähtub, et juba hageja ise ei täitnud kohaldatavaid usaldatavusnõudeid.

199 Toimikust järelikult ei nähtu, et olid olemas sobivad, kuid vähem piiravad meetmed kui vaidlustatud otsus, mis võimaldanuks saavutada direktiivi 2013/36 artikli 23 lõikes 1 ette nähtud eesmärgi, milleks on tagada sihtpanga kindel ja usaldusväärne juhtimine.

200 Kuna, nagu eespool punktis 191 märgitud, kavandatavale omandamisele vastuväite esitamiseks oli mõistlik alus olemas ja arvestades ka EKP ulatuslikku kaalutlusruumi, ei ole hagejal neil asjaoludel alust väita, et vaidlustatud otsus rikub proportsionaalsuse põhimõtet.

201 Neljas väide tuleb seega põhjendamatuse tõttu tagasi lükata.

6. Viies väide, et arvesse ei ole võetud seda, et määruse nr 1024/2013 artikli 15 lõike 3 alusel vastu võetud otsus on kaalutlusotsus

202 Hageja väidab, et vaidlustatud otsuses ei võeta arvesse seda, et omandamise keelamise otsus on kaalutlusotsus. EKP eeldas, et ta on kohustatud kavandatava omandamise suhtes vastuväite esitama, kuna direktiivi 2013/36 artikli 23 lõikes 1 sätestatud „teatavad“ kriteeriumid ei ole täidetud, tõlgendades neid kriteeriume kui nõudeid, mitte kui igakülgse hindamise osa. Hageja jäeti ilma sellest, et pädev asutus oleks kasutanud erapooletut kaalutlusõigust, millele tal on õigus Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „harta“) artikli 41 alusel.

203 EKP, keda toetab komisjon, vaidleb hageja argumentidele vastu.

204 Nagu on märgitud eespool punktis 185, võib pädev asutus kavandatavale omandamisele vastuväite esitada, kui on mõistlik alus seda teha ühe või mitme direktiivi 2013/36 artikli 23 lõikes 1 nimetatud kriteeriumi alusel.

205 Nagu on märgitud eespool punktis 144, on EKP-l ulatuslik kaalutlusruum, kui ta võtab vastu akti krediidiasutuse usaldatavusnõuete täitmise järelevalve kohta, nagu käesolevas asjas.

206 Vaidlustatud otsusest ei ilmne aga, et EKP oleks leidnud, et tal ei ole ulatuslikku kaalutlusõigust.

207 Täpsemalt, kuigi EKP leidis vaidlustatud otsuse punktides 2.4 ja 2.5, et ei finantsstabiilsuse kriteerium ega usaldatavusnõuete täitmise kriteerium ei olnud täidetud, ei tähenda see, et ta oleks leidnud, et tal ei ole laiaulatuslikku pädevust hinnata iga kriteeriumi täitmist.

208 Mis puudutab argumenti, et hageja jäi ilma pädeva asutuse kaalutlusõiguse erapooletust teostamisest, siis harta artikli 41 kohaselt on igaühel õigus sellele, et liidu institutsioonid ja organid käsitleksid tema küsimusi erapooletult, õiglaselt ning mõistliku aja jooksul.

209 Sellega seoses ei esita hageja viienda väite raames ühtegi asjaolu, mis tõendaks, et vaidlustatud otsus ei ole erapooletu.

210 Järelikult ei ole hagejal alust väita ei seda, et EKP eiras ulatuslikku kaalutlusõigust, mis tal oli vaidlustatud otsuse vastuvõtmiseks, ega seda, et ta rikkus nii toimides harta artikliga 41 tagatud õigust heale haldusele.

211 Viies väide tuleb põhjendamatuse tõttu tagasi lükata.

7. Seitsmes väide õiguspärase ootuse kaitse ja õiguskindluse põhimõtete rikkumise kohta

212 Hageja väidab, et EKP ei esita selget kriteeriumi pangasektoris lubatud konsolideerimisviisi kohta. Ta ei määra kindlaks täpseid tingimusi, mis peavad olema täidetud, võttes arvesse tema tõlgendust finantsseisundi tugevuse ja usaldatavusnõuete täitmise kriteeriumide kohta. Need tingimused ei tähenda, et kavandava omandaja rahalistest vahenditest võib eraldada piiramatuid summasid, et vastata sihtpanga potentsiaalsetele rahastamisvajadustele, või et õiguslikus regulatsioonis esinevad lüngad takistavad omandamist, isegi kui sellel omandamisel on oluline positiivne mõju. EKP oleks pidanud hagejat teavitama oma ootustest, näiteks seoses finantsseisundi tugevuse tingimuse täitmiseks vajalike vahendite summaga.

213 EKP vaidleb nendele argumentidele vastu.

214 Õiguskindluse põhimõte nõuab eelkõige, et õigusnormid oleksid selged, täpsed ja ettenähtavate tagajärgedega, eriti siis, kui need normid võivad üksikisikutele ja äriühingutele kaasa tuua ebasoodsaid tagajärgi (30. aprilli 2019. aasta kohtuotsus Itaalia *vs.* nõukogu (Vahemere mõõkkala püügikvoodid), C-611/17, EU:C:2019:332, punkt 111 ja seal viidatud kohtupraktika).

215 Õiguskindluse põhimõttega kaasnev õigus nõuda õiguspärase ootuse kaitset laieneb igale eraõiguslikule isikule, kes on olukorras, kus liidu haldusorgan on talle tekitanud põhjendatud lootuse. Selliseid lootusi tekitada võivaks tagatiseks on – olenemata selle andmise vormist – täpne, tingimusteta ja ühtelangev teave, mis pärineb volitatud ja usaldusväärsetest allikatest. Seevastu ei saa selle põhimõtte rikkumisele tugineda ametiasutuse antud konkreetsete tagatiste puudumisel (30. aprilli 2019. aasta kohtuotsus Itaalia *vs.* nõukogu (Vahemere mõõkkala püügikvoodid), C-611/17, EU:C:2019:332, punkt 112).

216 Käesoleval juhul põhineb vaidlustatud otsus finantsseisundi tugevuse ja usaldatavusnõuete täitmise kriteeriumidel, mis on ette nähtud direktiivis 2013/36, nagu see on üle võetud Läti õigusesse, ja mida on selgitatud ühissuunistes.

217 Neid kriteeriume tuleb pidada selgeks, täpseks ja ettenähtavaks eespool punktis 214 viidatud kohtupraktika tähenduses.

218 Vastupidi sellele, mida väidab hageja, nagu on juba märgitud eespool punktis 154, ei nõudnud EKP finantsseisundi tugevuse kriteeriumi analüüsi raames, et sihtpanga potentsiaalsetele rahastamisvajadustele vastamiseks saaks kavandava omandaja rahalistest vahenditest „piiramatult“ summasid eraldada. Lisaks, nagu on märgitud eespool punktis 130, esitas EKP põhjused, miks ei olnud usaldatavusnõuete täitmise kriteerium täidetud, vaatamata kavandatava omandamise positiivsele mõjule hageja omavahendite suhtarvudele. Peale selle ei ole EKP enne, kui ta teeb otsuse olulise osaluse omandamise kohta, kohustatud teatama kavandavale omandajale rahaliste vahendite summat, mis on vajalik selleks, et ta saaks selleks omandamiseks finantsseisundi tugevuse kriteeriumi arvestades loa anda.

219 Mis puudutab õiguspärase ootuse kaitse põhimõtet, siis piisab, kui märkida, nagu väidab EKP, et hageja ei väida, et EKP andis talle tagatisi, mis võivad tal tekitada põhjendatud lootusi.

220 Hagejal ei ole eespool punktis 215 viidatud kohtupraktika kohaselt niisiis alust väita, et EKP rikkus õiguspärase ootuse kaitse põhimõtet.

221 Seega tuleb seitsmes väide põhjendamatuse tõttu tagasi lükata.

8. Kaheksas väide, et EKP ja FKTK vastutust ei ole tunnistatud

222 Hageja väidab, et vaidlustatud otsus on ekslik, kuna EKP ei võtnud arvesse tema enda ja FKTK vastutust seoses usalduse kaotusega regulatiivse protsessi vastu ning tagajärgi, mida see toob kaasa tema ja uue konsolideerimisgrupi rahastamisele.

223 Hageja leiab, et tõsised korruptsioonikartused tõid kaasa usalduse kaotuse järelevalveprotsessi suhtes Lätis ja ühtse järelevalvemehhanismi raames. Need kartused on seotud A katsetega saada hagejatelt ja kaudset osalust kavandavatelt omandajatelt altkäemaksu ning nende katsetega seotud ebaõiglase regulatiivse kohtlemisega. CR teatas nendest korruptsioonitegudest alates 2017. aastast Ühendkuningriigi ja seejärel Läti ametiasutustele. Hageja viitab ka eespool punktis 5 viidatud vahekohtumenetlusele. Välisvaatlejad (sealhulgas Majanduskoostöö ja Arengu

Organisatsioon (OECD) ja komisjon) on ühisel arusaamal, et Lätis on pangandusjärelevalve üldise korruptsiooni tõttu moonutatud. A-d puudutavaid väiteid on kinnitanud teiste isikute poolt teatatud sarnased rikkumised. Mis puudutab EKP ja Läti Vabariigi ning A ja Läti Vabariigi vahelist vaidlust, mis on Euroopa Kohtu menetluses, siis tuleb eeldada, et EKP sai nüüd tõendid A väärkäitumise kohta. A-le etteheidetavad teod on piisavalt rasked, et keelata tal ametikohustuste täitmine juba enne kriminaalkorras lõplikult süüdimõistmist.

224 Hageja väidab, et kuigi EKP sõnade kohaselt on ta sõltumatu Läti ametiasutuste mis tahes sekkumisest, ei täida ta oma ülesannet tagada, et ühtset järelevalvemehhanismi ei moonuta korruptsioon, mis on seda olulisem, et EKP-l ja tema ametnikel on liikmesriikide pädevate õiguskaitseasutuste suhtes erikaitse ja -privileegid. EKP-l on kohustus viia läbi uurimised korruptsiooni või mõne muu võimaliku väärkäitumise korral.

225 Hageja leiab, et teda ennast ja kaudset osalust kavandavaid omandajaid koheldakse regulatiivselt eriti meelevaldselt, kuna nad on teatanud korruptsiooniprobleemidest ja nõudnud ennetavat lähenemist. See nähtub EKP kriitikast, et CR-i võetud kohustusele hagejat rahastada oli lisatud nõue, et korruptsioon ei tohi moonutada regulatiivset protsessi.

226 Hageja leiab, et EKP lähenemine, mis nõuab täiendavaid investeeringuid tema kasuks, kuid pärsib igasuguseid investeeringuid, võttes vaenuliku hoiaku ja keeldudes tunnustamast õigusriigi põhimõtete järgimise taotluste õiguspärasust, ei ole erapooletu organi lähenemine. See lähenemine rikub põhimõtet *nemo auditur propriam turpitudinem allegans*, direktiivi 2013/36 artiklit 23 ja harta artiklit 41.

227 EKP vaidleb hageja argumentidele vastu.

228 Hageja väidab, et kuna vaidlustatud otsusega ei tunnistata EKP ja FKTK vastutust seoses usalduse kaotusega regulatiivse protsessi vastu, rikub vaidlustatud otsus põhimõtet *nemo auditur propriam turpitudinem allegans*, direktiivi 2013/36 artiklit 23 ja harta artiklit 41.

229 Esiteks, mis puudutab kõnealuste korruptsioonitegude laadi, siis tuleb täpsustada, et väitele, et Lätis on pangandusjärelevalve üldise korruptsiooni tõttu moonutatud, ei ole lisatud täpsustusi, mis võimaldaksid hinnata selle sisu.

230 Samuti tuleb tõdeda, et ühelt poolt ei puuduta kriminaaluurimine, milles on esitatud süüdistus A-le, mitte hagejat, vaid kolmandat Läti panka, ning teiselt poolt märgib hageja seoses korruptsioonitegudega, mille kohta CR on esitanud kuriteoteate, ilma edasiste täpsustusteta, et uurimine on pooleli.

231 Teiseks ei saa keegi põhimõtte *nemo auditur propriam turpitudinem allegans* kohaselt tugineda enda õigusvastasele tegevusele.

232 Selleks et tugineda põhimõttele *nemo auditur propriam turpitudinem allegans*, peab olema tõendatud EKP õigusvastane käitumine (vt analoogia alusel 20. jaanuari 2021. aasta kohtuotsus ABLV Bank *vs.* SRB, T-758/18, EU:T:2021:28, punkt 170).

233 Kuigi hageja leiab, et EKP-l oli kohustus viia läbi uurimine seoses korruptsioonitegudega, mille kohta CR on esitanud kuriteoteate, väidab EKP õigesti, et ta ei ole pädev ise selliseid tegusid uurima ja et ta teeb sellel puhul koostööd pädevate riigiasutustega.

234 Ei asjaolu, et EKP ülesanne on tagada ühtse järelevalvemehhanismi tõhus ja järjepidev toimimine, ega asjaolu, et EKP ametnikel on kriminaalasjades pädevate riigisiseste teenistuste suhtes privileegid ja immuniteedid, ei anna EKP-le pädevust uurida korruptsioonitegusid, mille riigi keskpanga juhataja on väidetavalt toime pannud.

235 Sellega seoses on Euroopa Kohus juba otsustanud, et protokolli (nr 7) Euroopa Liidu privileegide ja immuniteetide kohta artikli 11 punktis a sätestatud kohtulik puutumatus ei ole kohaldatav siis, kui seda puutumatust omavat isikut süüdistatakse kriminaalmenetluses tegudes, mis ei ole tehtud tema ametikohustuste täitmisel liidu institutsioonis (vt selle kohta 30. novembri 2021. aasta kohtuotsus LR Ģenerālprokuratūra, C-3/20, EU:C:2021:969, punkt 97). Ta täpsustas, et korruptsiooniteod väljuvad kahtlemata liidu ametniku või muu teenistuja, samuti liikmesriigi keskpanga juhataja – kes on EKP organi liige – ametikohustuste ringist (30. novembri 2021. aasta kohtuotsus LR Ģenerālprokuratūra, C-3/20, EU:C:2021:969, punkt 67).

236 Lisaks, isegi kui eeldada, et EKP tegi vea, kui ta ei viinud läbi uurimist seoses korruptsioonitegudega, mille kohta CR oli esitanud kuriteoteate, ega seoses sellega, mida A oli hageja suhtes väitnud, ei ole tõendatud, et see viga muutis õigusvastaseks vaidlustatud otsuse, milles ei võeta seisukohta sellise uurimise läbiviimise otstarbekuse kohta, vaid tehakse otsus olulise osaluse omandamise taotluse kohta.

237 Hagejal ei ole seetõttu alust nõuda vaidlustatud otsuse tühistamist põhjusel, et EKP ei viinud läbi uurimist seoses korruptsioonitegudega, mille kohta CR esitas kuriteoteate.

238 Kolmandaks, mis puudutab väidetavat ebaõiglast regulatiivset kohtlemist seoses korruptsioonitegudega, mille kohta ta on esitanud teate, siis ei ole hageja täpselt välja toonud ei seda, millised haldusaktid on tema arvates õigusvastased, ega igal juhul seda, kuidas nende aktide õigusvastasus – eeldusel, et see on tõendatud – muudab vaidlustatud otsuse enda õigusvastaseks.

239 Kuigi hageja märkis teise väite raames, et ta oli vaidlustanud 2019. aasta SREPi kogukapitalinõude, ei sea see asjaolu kahtluse alla kaalutlust, et uue konsolideerimisgrupi omavahendite suhtarv, mis oli ette nähtud 2019. aasta lõpuks, oli üksnes 12,91%, st alla üldise kapitalinõude taset, mida hageja pidi 2018. aasta puhul järgima, nagu on märgitud eespool punktis 116.

240 Neljandaks ja viimaseks ei võetud vaidlustatud otsust vastu sel põhjusel, et hageja esitas korruptsioonitegude kohta kuriteoteate või nõudis nende tegude uurimist.

241 Täpsemalt, vastupidi sellele, mida väidab hageja, ei heitnud EKP – nagu on märgitud eespool punktis 165 – CR-ile ette seda, et ta oleks nõudnud väidetava meelevaldse ja diskrimineeriva regulatiivse kohtlemise lõpetamist.

242 Hagejal ei ole seetõttu alust väita, et kuna EKP ja FKTK vastutust ei ole tunnistatud, rikub vaidlustatud otsus põhimõtet *nemo auditur propriam turpitudinem allegans*, direktiivi 2013/36 artiklit 23 ja harta artiklit 41.

243 Kaheksas väide tuleb põhjendamatuse tõttu tagasi lükata.

244 Kõigest eeltoodust tuleneb, et hagi tuleb rahuldamata jätta.

V. Kohtukulud

245 Vastavalt kodukorra artikli 134 lõikele 1 on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna kohtuotsus on tehtud hageja kahjuks, tuleb EKP kohtukulud vastavalt tema nõudele välja mõista hagejalt.

246 Jätta komisjoni kohtukulud vastavalt kodukorra artikli 138 lõikele 1 tema enda kanda.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (neljas koda laiendatud koosseisus)

otsustab:

1. Jätta hagi rahuldamata.

2. Jätta PNB Banka ASi kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Keskpanga (EKP) kohtukulud.

3. Jätta Euroopa Komisjoni kohtukulud tema enda kanda.

Gervasoni Madise Nihoul

Frendo Martín y Pérez de Nanclares

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 7. detsembril 2022 Luxembourgis.

Allkirjad